

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Smešno izkoriščanje.

Dolenjski reporterji „Slovenčevi“ objavljajo „surovosti“, katere so se baje dogodile v agitaciji proti kandidaturi gospoda prof. Zupana. Ko to delajo, poslužujejo se načina, kateri jih najmanj opravičuje, da drugim surovost očitajo. In posebno malo se to podá v listu, kateri dan na dan psuje in smeši z osebnimi opazkami novoizvoljenega poslanca gospoda Višnikarja, listu, čigar voditelji in oprode se pri volitvah zadnjih let niso ustrašili nobenega nemoralnega, niti kaznivega sredstva za pridobivanje volilnih glasov. „Slovenčevi“ uredniki in dolenski dopisniki torej ne bodo veliko sodili! S tem pa mi ne rečemo, da bi le količkaj mogli odobravati ali olajšavati agitacijo proti gospodu Zupanu, če je res presegala meje. Ali nemogoče se nam vidi, da bi se bila agitacija spozabila glede osebe ali stanu gospoda Zupana. Gotovo pa je, da so dolenski „Slovenčevi“, ki so kar čez noč postali politični prijatelji gospoda Zupana, provocirali s svojo nadležnostjo in že z Notranjskega znano agresivnostjo odločen odpor, ki ni bil obrnjen proti gospodu Zupanu, ampak le proti agitatorjem. Mi vsaj imamo celo kôpo dopisov, kateri nam popisujejo to vsiljivost „Slovenčevcev“. In sedaj se ti brezobzirni agitatorji skrivajo za hrbet gospoda Zupana in vpijejo, da je bilo njemu namenjeno, kar so oni, brčkone po pravici, dobili! Poznamo to taktiko!

Odločno pa se moramo zavarovati zoper to, da včerajšnji „Slovenec“ skuša agitacijo zoper gospoda Zupana izkoristiti proti naši narodni stranki. Rad bi nas naredil za vse odgovorne, kar se je godilo na Dolenjskem. Mi smo svoje stališče glede Zupanove kandidature že pojasnili. Bili bi ga z vso odločnostjo podpirali, če bi se bil izrekel za naš politični program, ker pa tega storil ni, ga pa nismo mogli. Tako bomo ravnali z vsakim kandidatom, naj že nosi posvetno ali pa duhovsko suknjo. Da pa naša stranka ni ravnala proti gospodu Zupanu, je pa najboljši dokaz, da so ga volili celo najodličnejši pristaši naše stranke v Novem mestu in v Krškem. Tistih ljudij, ki so baje delali z vsemi silami proti gospodu Zupanu, ki so morda tudi surovo postopali, ne iščite v naši stranki, temveč so

največ pristaši Šukljejevi. Poslednja leta je pa bil Šuklje naš nasprotnik, to je pač občno znano. Lahko bi trdili, da je mož v politiki bližje „Slovenčevi“ stranki nego naši, kajti na Dunaji je sedel v zvezi mož, katere je „Slovenec“ vedno hvalil in zagovarjal. Če so na Dolenjskem nekateri, ki so načelni nasprotniki duhovščine, tega mi nismo krivi. Ondu je še ostalo nekaj starega nemškutarstva, nekateri posvetni možje se pa morda tudi zaradi tega odvrčajo od duhovščine, ker se ne marajo pokoriti nekaterim kapelanom. Sicer pa ima „Slovenec“ najmanj pravice se tukaj potegovati za duhovščino, ker je on najhuje grdil duhovščino, ako morda ni trobila vedno v njegov rog. Kako je že napadal in smešil nam gospoda Koblarja, pa tudi o gospodu Zupanu ni pisal kdo ve s kako spoštljivostjo. Danes teden je pa lopnil kar po gospodu Klunu, četudi ima ta mož vso zaslugo, da „Slovenčeva“ stranka dandanes sploh obstoji. Zavržen je sedaj, ker se ni hotel ukloniti komandi šenklaških kapelanov. Mi mislimo, da je pač Klunova in Koblarjeva duhovska suknja ravno tako častitljiva kakor suknja katerega si bodi duhovnika! Duhovnika, katera sodelujeta v izvrševalnem odboru narodne stranke, katera pa „Slovenec“ pozivlja, naj izstopita sedaj vsled dolenske volitve, nimata v to nobenega povoda, ker stvari objektivno presojata. Sicer je pa „Slovenec“ nam zopet jasno povedal, kaj da hoče. Rad bi duhovščino odgnal od narodne stranke, in jo povsod nahujskal proti nam. Letos bodo deželnozbornske volitve in vzlic vsej agilnosti „Slovenčeva“ stranka vender čuti, da svoje stvari še ni popolnoma gotova. Za gospoda Zupana jim je toliko, kolikor za lanskega. Saj je znano, kaj vse so z njim počeli. In iz ravnokar dovršene volitve je znano, da so uprav od „Slovenčevih“ privržencev pisala se pisma na Dolenjsko, naj ne volijo gospoda Zupana, temveč Margherija. Sploh „Slovenec“ tudi tako dolgo ni zagovarjal Zupana, dokler ni grof Margheri razkril svojih nazorov o verski šoli in sploh pokazal, da ni mož, kateremu bi mogli zapovedovati šenklaški kapelani.

Na surove izraze „Slovenčeve“ pa ne bomo odgovarjali, ker že vemo, da ima za to „Slovenec“ patent in ker so celo presmešni. Kar „Slovenec“

kvasi o nevarnosti, ki Slovincem preti od liberalizma, so pač le obrabljene fraze in le kažejo, kako malo resen je ta list. Doma z loparjem maha po liberalcih, a upal se pa še dosedaj ni nikdar odločno nastopiti — izimši proti Klunu — proti slovenskim poslancem, ki na Dunaju hodijo z nemškimi liberalci roko ob roki. Dokler pa tega ne stori, si moramo misliti, da s pobijanjem liberalizma pri „Slovencu“ ni resno, temveč mu je samo orožje proti narodni stranki, ki noče ukloniti tilnika pred „Slovenčevimi“ uredniki. Zategadelj naj si tudi dolenski posvetnjaki, ki so volili gospoda Zupana in katere zaradi tega vabi „Slovenec“ v svoj tabor, trikrat premislijo, predno kaj takega storijo. Ta apostrofa na naše pristaše je najbolj smešno izkoriščanje zadnje volitve. Če se porodi „zveza mož svetnega in duhovskega stanu“ — in tega nihče bolj ne želi, kakor narodna stranka, — tedaj jej gotovo ne bode kumoval „Slovenec“, kakeršen je danes. V tem pogledu so razmere popolnem jasne!

Nemci in Slovani.

Zgodovina pač kaže jako malo slučajev, da bi Nemci bili pravični Slovanom. Vzlic temu so pa pri nas ljudje ki mislijo, da morajo slovenski poslanci na Dunaju hoditi s to ali ono nemško stranko. Koliko se je že govorilo in pisalo o pravičnih Nemcih. Posebno nemški konservativci in pa krščanski socijalisti so se že proslavljali zaradi narodne pravičnosti. To navdušenje za Nemce je bilo celo tako veliko, da se je nabiralo pri nas za nemško katoliško vseučilišče v Solnogradu, dočim nam primanjkuje denarja za naše domače učne zavode. Celo misel na slovensko vseučilišče se je morala umakniti na ljubo nameravanemu nemškemu zavodu v Solnogradu.

Naš list poudarjal je opetovano, da Nemcem ni zaupati bodisi že liberalen ali konservativen in da moramo z največjo previdnostjo postopati, kadar se pogajamo s kako nemško stranko. Povsod moramo gledati le na lastne koristi, in za pomoč, ki jo dajemo Nemcem, bodi si že tej ali oni nemški stranki, si moramo zagotoviti primerno protiuslugo.

Prijaznost konservativcev nemških smo že imeli opetovano priliko spoznati. Pod Taaffejevo vlado

Listek.

Na „domačem plesu“ pri Buckovih

Akoravno nisem rojen na veseli svatovščini ob veselih vzdihih nacionalne harmonike, temveč popolnoma navadno, kakor drugi otroci Adamovi, razveselilo me je vender obitelji Buckove prijazno vabilo na „domač ples“. Kdo bi ne privzdignil časih? Ad nog nekoliko više? Videl sem, da je častitega znanca podjetna ideja naravnost izvrstna in nalagala Bucka, da je taka zabava v domačih prostorih za njega, za ljubljanskega meščana ugled neobhodno potrebna.

Ko sem prišel, ni bilo še nobenega. „Plesna dvorana“ je bila prazna; ob stenah je gorelo osem sveč, katere so s petrolejsko svetilko, visečo od stropa, delale tak čaroben svet in blesk, da je kar vid jemalo. Take sijajnosti nisem nikdar pričakoval. V kotu stal je prileten klavir, kateremu so se od starosti majale vse tri noge. Drugih luksurijoznostij nisem opazil.

Gospa Buca sprejela me je z razburjeno uljudnostjo. „Ah!“ potožila mi je, „gospod H., le pogledjte me, kakšna sem! Vsa se thesem!“ (Gospa Buca

izgovarja r in h jednako) Že pah dnij nimam nobenega mihú. Pa kaj ne stohi človek vsega, da se malo poveseli. Le pomislite! Phedno smo vse phstavili, pheložili in phenosili mize, omahe, postelje in dhugo hopotijo; to niso mačkine solze! To je ghozno, kakoh se heče.“

„Milostiva,“ dejal sem sočutno in ji poljubil roko, „milostiva, občudujem vašo požrtvovalnost! Verjemite mi, da bo pa vaš trud tudi obilo poplačan in da takega domačega plesa Ljubljana še ni doživela. Bodite preverjeni, da bom tudi jaz kot star hišni prijatelj napel vse svoje skromne sile in si prizadeval na vso moč, povzdigniti veljavo in čast slavnega imena Bucek.“

Potem me je vedla k otrokom, da mi do plesa ne bo dolg čas. Tam sem našel prijatelja Bucka, ki je ravno ta trenutek lasal najstarejšega sinčka Milana, ker je svojemu mlajšemu bratcu Slavkotu brez pravice ostrigel pol glave. Drli so se vsi štirje, Bucek senior od jeze, Milan od bolečin, Slavko in Dánica pa od sočutja. Ta čas povzdignil sem tudi jaz svoj glas v mešani zbor in dopolnil fini kvintet. Na to je Bucek odnehal od svojega rokodelstva, in godba je polagoma v naravnih prehodih milo končala. Srditi oče je odšel, jaz pa sem

razdelil mej godce par neškodljivih bonbonov, obrisal obrazke in noske in ostrigel Slavkotu še drugo polovico glave. Tudi z mlečno kašo sem jih popital, ker sem prijatelj otrok. Domači so imeli drugod posla.

V tem so gostje prišli in ples se je začel. Mlad, tenek mož sedel je ob klavir in jel udrihati po njem z energijo in brezobzirnostjo. Videl sem pa, da je večkrat pogledal v sosednjo sobo, kjer je bila miza obložena z mrzlimi jedmi, z mesom, krofi in poticami. Tukaj je bil tudi „zimski vrt“ v podobi dveh širokoperesnih rastlin ob peči, kakor nalašč narejen za zaljubljene parčke.

Ples je otvoril neki mlad, pošastno dolg uradnik z gospo Buco. Prav lepo sta se podala. Od začetka sicer nista prišla z mesta; vender pa, ko se je gospa Buca jedenkrat zatrkjala po sobi, šla sta jo kakor veter.

Predno bi mogel človek šteti do tri, predstavljal me je Bucek štirim damam. Prvo sem si zaznamoval z imenom „dromedar“, ker je glavo vedno tako nazaj nosila in plesala deloma po tleh, deloma pa po mojih čevljih. O jerum, jerum!

Druga gospodična je bila mnogo loža. Ne vem, ali je bila bolj suha ali bolj melanholična.

so imeli konservativci velik upliv vsaj sprva, in Slovani bi bili mnogo več dosegli, da so nas ti Nemci zares tako odkritosrčno podpirali. S slovansko pomočjo se je pred vsem njim na ljubo premenil šolski zakon. Znano je, da so prelomili dano besedo, da jim le ni bilo treba voliti Slovence v štajerski deželni odbor. Ko bi bili zares tako pravični, bi gotovo bili spoznali, da je krivica, da tretjina štajerskih Slovencev nima v državnem zboru nobenih zastopnikov. Znano je, kako čudno postopajo v vprašanju celjske gimnazije. V Gradcu so glasovali v tej stvari z nemškimi liberalci, na Dunaju v konservativnem klubu pa s svojim predlogom o uredbi jezikovnega pouka na južno-štajerskih srednjih šolah skušali vso stvar bolj zamotati.

Dunajski krščanski socialisti pa sedaj v jednom svojih glasil naglašajo, da iz narodnih ozirov ne morejo glasovati za dvojezično gimnazijo v Celju. Stojte torej popolnoma na istem stališču, kakor nemški liberalci v narodnem oziru. Koliko se je že pisalo, kako prodira katoliška ideja na Dunaju, in naglašalo, da to je tudi nam Slovanom v korist, ker dober katolik bode gotovo v narodnih ozirih pravičen. Toda sedaj vidimo, da tisti, kateri hočejo biti nositelji katoliške ideje na Dunaju, v narodnem oziru niso za las boljši nego nemški liberalci.

In to delajo baš ob času, ko se mej Slovenci pojavlja neko navdušenje zanje in bi baš Slovane potrebovali v boju proti nemškim liberalcem. Če se v takem kritičnem času upajo ovirati naše težnje, kaj bi še bilo, ko bi kdaj gospodarji postali. Mi bi nič ne rekli, če bi že krščanski socialisti glasovali proti dvojezični gimnaziji v Celju iz političnih ozirov, recimo, ko bi s tem upali zares vreči sedanji vladni sistem. Da pa naglašajo, da iz narodnih ozirov ne morejo ustreči našim težnjam, to pa že presega meje.

Ta dogodek je najboljši dokaz, da je naš list prav imel, da je o svojem času, ko so se začeli krščanski socialisti ali „zjedinjeni kristijanje“, kakor so se tedaj imenovali, kazal proti njim nekako nezaupanje. Dokazuje pa nam tudi, da v praksi se ne uresničuje misel, da bi katoliška ideja zares kaj pospeševala narodno pravičnost. V teoriji se to pač daje lepo izvajati, a politik ima opraviti z realnim življenjem, ki se pa ne ravna po teh teorijah.

Zato je pa treba, da se Slovani, kolikor se da, osamosvojimo in preveč ne zidamo na nemško pomoč. Prav lahko rečemo po skoro petintridesetletni parlamentarni dobi, da bi bilo naše stanje precej boljše, ko bi bili Slovani povsod bolj gojili vzajemnost in se ne bili Nemcem obežali na vrat. Tako so pa že nemški konservativci skoro prišli do prepričanja, da jih vsekako moramo podpirati, naj nam dajo še take brce.

Nemci bi bili vse drugače Slovane poštevali, ko bi bili vedeli, da se naša pomoč ne dobi tako po ceni. Ko bi na pr. štajerski konservativci šele mogli misliti, da jim Slovenci tudi za zmiraj odtegnemo pomoč, ako se ne bodo na nas ozirali, in se zavezemo s kom drugim, gotovo bi Karlon nikdar ne bil privolil v naš narod zalečo resolucijo. Slovani sploh si moramo držati proste roke, da bomo lahko hodili s to ali ono stranko, ako bode nam

v narodnem oziru več pripravljena dovoliti. Po tem so se ravnali Poljaki in zares je danes njih stališče ugodnejše, nego družih slovanskih rodov.

Kako napačni pojmi vladajo mej nami, se je že večkrat pokazalo. Zveze z Mladočehi se nekateri bolj boje, nego peklenšček križa, dočim se od nemških konservativcev kar ločiti ne morejo, naj nam tudi dajo še take brce. Vsakemu drugemu pripravljeni smo delati tlako, le Slovanu ne podamo prijateljske roke, če se morda v vsem ne strinja z našimi nazori. Nadejamo se pa, da bodo postopanja Nemcev nam že jedenkrat odprla oči, in zaradi tega nas le veseli, da so dunajski krščanski socialisti pravočasno pravo barvo pokazali in tako potrdili staro resnico, da Slovan od Nemcev ne pričakuje pravice!

Državni zbor.

Na Dunaju, 1. marca.

V današnji seji je poslanska zbornica nadaljevala razpravo o novem kazenskem zakonu.

Predno se je pa začela razprava, je posl. dr. Brzorad se pritožil, da je pododsek za volilno reformo svoje seje proglasil za tajne tudi za člane volilnega odseka, češ, da so s tem sklepom kršene parlamentarne pravice teh članov. Predsednik Chlumecky je odgovoril, da po njegovem uverjenju se s tem sklepom ni kršil opravičnik, sicer pa, da je to stvar odseka za volilno reformo samega. Posl. dr. Brzorad je na to zahteval, naj načelnik odseka za volilno reformo skliče člane odseka na sejo, da rešijo to stvar, kar je načelnik posl. baron Widmann obljubil. Posl. dr. Kramar je opozarjal na to, da so tudi seje pododsekov za davčno in obrtno reformo pristopne članom teh odsekov in zahteval, naj predsednik Chlumecky modificira svojo izjavo, česar pa ta ni hotel storiti.

Posl. dr. Pacak je na to predlagal, naj se njegov predlog glede konfiskacij parlamentarnih govorov, čigar nujnost je bila zbornica v zadnji seji odklonila, odkaze tiskovnemu odseku z naročilom, da o njem poroča v 14 dneh.

Zbornica je potem nadaljevala specialno debato o kazenskem zakonu in sicer o poglavju o hudodelstvih in pregreških, nanašajočih se na državno oblast. Poslanci dr. Pacak, dr. Slavik, dr. Slama in Sokol so posamnih paragrafov določbe ostro kritikovali, dokazujoč, da imajo očitno tendenco, utesniti državljansko svobodo sploh, s seboj pa, da so naperjeni zoper časopisje. Na vse opozicijske ugovore je od kosljijske večine odgovarjal samo poročevalec dr. Kopp.

Konečno so se čitale interpelacije, mej njimi interpelacija mladočeskkih poslancev glede odbite prošnje radi ustanovitve češke šole na Dunaju.

V Ljubljani, 2. marca.

Shod volilcev na boljunskem polju dne 27. februarja 1895. je soglasno odobril naslednje resolucije:

I. „Udeleženci narodnega shoda na boljunskem polju odobravajo v vsem in povsem postopanje svojih poslancev v drž. zboru in v deželni zboru v Poreču v prilog hrvatsko-slovenskega ljudstva Istre“.

II. „Udeleženci narodnega shoda na boljunskem polju, videči, kako večina italijanskih poslancev — dasi zastopajo manjšino naroda — brezobzirno in brezobrazno postopajo nasproti našim poslancem v deželni zboru v Poreču, se zgražajo nad takim postopanjem, obsojajo isto najostreje ter prepustajo bodočim poslancem na svobodno voljo, ali pojdejo v bodoče v deželni zbor ali ne“.

III. „Visoka c. kr. vlada je naprošena, da se pobrine za poboljšanje šolskih odnosov na Krasu, da se šola v Lanišću povzdigne v dvorazrednico in da gozdne globe določi v kulturne svrhe: za zidanje šol in zidanje cerkve v Lanišću“.

IV. „Udeleženci shoda na boljunskem polju, videči, da je naše ljudstvo v Istri mnogo zaostalo za drugimi v duševnem pogledu — ne po svoji krivdi — pozivljajo c. kr. vlado, da se pobrine za duševni napredek hrvatskega in slovenskega kmeta v Istri na sledeči način: a) Da mu osnuje ljudskih šol v materinem jeziku povsod tam, kjer mu to gre po zakonu ter da vlada prisili nemarne občine, da zidajo šole; b) da se v Pazinu ustanovi učiteljske s hrvatskim učnim jezikom; c) da se osnuje gimnazija v Pazinu s hrvatskim učnim jezikom; d) da se v pojedinih okrajih ustanove obrtni in poljedelski tečaj“.

V. „Narod hrvatski, zbran na boljunskem polju, hoče, da glede jezika postane ravnopraven italijanskemu, zbok česar zahteva, da se dá mesto hrvatsko-slovenskemu jeziku v vseh c. kr. uradih; zahteva, da se namestijo taki uradniki, ki so večji hrvatskemu in slovenskemu jeziku v besedi in v pismu, tako, da bodo mogli naši ljudje govoriti v svojem jeziku, kakor doma v svoji hiši; nadalje zahteva, da se napisi na tablah vseh javnih oblasti prirede v obeh jezikih“.

VI. „Udeleženci shoda na Boljunščini izražajo željo, da dobi vsak moški, dovršivši 24. leto, pravico glasovanja — kakor ima tudi dolžnost služiti cesarja in kralja v vojski — v občinska zastopstva, deželni in državni zbor. Dokler se to ne zgodi, pa želé, da bi kmetske občine volile direktno, kakor volijo meščani; a že sedaj naj c. kr. vlada ukrene potrebno, da ti volilci kmetskih občin ne bodo volili v mestih, kjer so izpostavljeni vsakojakim napadom, ampak da bodo volili v selu, primernem za to“.

VII. „Udeleženci shoda na Boljunščini žele, da se na Boljunščini ustanovi c. kr. okrajno sodišče, da tudi lupoglavska kaplanija pride pod sodišče boljunsko in pod c. kr. okrajno glavarstvo v Pazinu“, a dokler se to ne zgodi, da bode prihajal vsaki teden sodni uradnik iz Pazina v Boljun na uradovanje“.

VIII. „Pozivlje se c. kr. vlada, naj se konečno uredita čepičsko jezero ter cerovsko in tupljaško močvirje, in sicer to v poboljšanje gospodarskega in zdravstvenega stanja dotičnega prebivalstva“.

IX. „Priporoča se c. kr. vladi, da uredi in uravna kos ceste „pri Ivančičih“ mej Cerovljami in Pazom v dolgosti od 15—16 kilometrov ter cesto (strmino) od polja boljunskega do Paza“.

Dalje v prilogi.

Govorila je le z izdihi. Vprašala me je, ali vem, kaj je ljubezen?

„Kaj je ljubezen? Ah, gospodična, ljubezen je strup, hujši kakor cijankali, strihnin in prižgana juha. Toda vsega se človek navadi, tudi ljubezni. Meni ljubezen nič ne škoduje, ako je še tako nesrečna, ker se vsak mesec po dvakrat zaljubim, in torej ta strup v dveh tednih nič ne opravi.“

„Gospod, vi ste cinik, kako morete tako govoriti, oh, vi naravnost nimate nobenega srca!“ dihnila je.

„Ne, ne, gospodična, vi se motite; srce že imam, če prav ne naravnost, če prav malo po strani. O, srce že imam, pa denarja nimam nič. Ljubezen je strup, pa drag strup, luksuz! In kjer ni denarja, ni luksusa, to je ljubezni. Prazen žakelj ne stoji, pravi pregovor, in kdor se ženi le radi ljubezni, ta je revež.“

Odgovorila mi je, da ne prizna mojih nazorov, jaz pa sem se obrnil k tretji krasotici, katero sem krstil „kolibri“. Debela, majhna in pisana je bila in odskakovala kakor žoga. Bila je radovedna, kaj sem govoril s sentimentalko. Ni mi dala miru, dokler sem ji povedal.

„Dajte, povejte še meni, kako mislite o ljubezni!“ naprosila me je.

„Iz srca rad,“ pravim ji. „Toda od mene ne izveste mnogo. Zakaj jaz še nisem bil nikdar zaljubljen; mislim si pa, da mora biti to nekaj nebeškega, sladkega, ker vem, kako so noreli moji tovariši, kadar jih je ljubezen prišla.“

„Torej se bodete ženili le iz ljubezni?“ prasha je naglo.

„I kajpada, lejte no! Čim menj bo imela, tim hujše jo bom ljubil. Mej nama rečeno, gospodična, — priporočevali so mi pred kratkim nevesto, ki ima tristo kron in dvajset parov nogavic. Toda jaz sem ponudbo odklonil, ker nočem, da bi mi ljudje očitali in s prstom za mano kazali: „Le dobro ga pogledajte, samo zaradi denarja jo je vzel!“

Ni mi prav verjela. Videl sem pozneje, da se je živahno menila s sentimentalko in da sta se večkrat ozrli na me. Posvetovali sta se tudi z „dromedarjem“, katerega sta poslali pozneje nad me. Za hipec sem ji srečno ušel, zaplesal z gospo Buco in drugimi, nazadnje pa me je dosegla bridka usoda. „Dromedar“ me je zopet ujel.

„Kaj mislite vi o ljubezni?“ vprašal je strogo.

„Ljubezen, drago moje dete, ljubezen je kupčija. Govorimo domače na domačem plesu. Neveste izbirati, za to nimam časa. To mi naj preskrbe drugi ljudje, kadar bo treba. Časopisi, inserati vse

povedo. Moj tarif je: osemdeset tisoč. Nadplačila se hvaležno vzprejemajo. Toda ako bo manjkal od tistih osemdesetih tisoč le jeden groš, razdere se ljubezen. Punctum!“

„Dromedar“ se je skoro splasil, jaz pa sem poskočil z gospo Buco mej plesalce. Splesala sva pri tej priložnosti nekega gimnazijca z mladim dekletom na tla. To je moja plesalka tako utrudila, da sva šla takoj počivat na stole ob steni.

„To je pa hes phav“, sopihala je, „da se ljudstvo tako dobro zabava, kakoh se heče. Koliko je bilo pa tudi thuda, phedno smo vse tako očedili, to se phavi, čedno je phi nas vedno in ne tako umazano, kakoh pa phi Hočahici, moji najboljši phijateljici, ki tam le pleše. Pa to še ni vse, le čakajte, kadah phide pojedina. Meso, vino in močnate jedi, to je vse naše, khožnikov sem si pa izposodila in žlic, shebhnih žlic, od hazličnih phijateljic, pa od shebha sevé še sence ni in khožniki so tako oškhljani, da jih većinoma ne upam postaviti poštenim gostom na mizo. Taki so ljudje dandanes, za lepo obleko in za luksuz, kakoh se heče, za to imajo denah, za pothebne heči pa ne.“

Pred odmorom se je še mnogo plesalo. Ubogi klavir se je tresel notranjih in zunanjih bolečin,

X. „Priporočila se ces. kr. vladi, da bi ali na državne stroške dala izvesti cesto od Lupoglava preko Lanišča in na dalje, ali pa naj v to svrho podeli izdatno pripomoč.“

Narodna enakopravnost. Ko je poslanec Vošnjak v državnega zbora budgetnem odseku predlagal resolucijo, da se naj pri poštah na Slovenskem povsod preskrbe slovensko-nemške tiskovine, je poslanec dr. Russ se oglasil za besedo in predlagal, da naj se vlada pozivlja naj se v večjezičnih okoliših primerno prometnim potrebam nastavijo uradniki in sluge večji dotičnih jezikov in napravijo napisi in tiskovine v dotičnih jezikih. Ta resolucija se je v odseku vzprejela. Mi Slovenci jo gotovo z največjim veseljem pozdravljamo in le želimo, da se tudi izvede. Sicer dobro vemo, da bodo pri nje izvajanju se na Slovenskem še izgovarjali, da prometne potrebe ne zahtevajo slovenščine, a bomo že Slovenci za to skrbeli, da potrebo slovenščine dokažemo. Čudno je pač, da levica sedaj prihaja s takim predlogom, ko je vendar sama bila dalje časa na krmilu in je imela čas in moč to izvesti. Ta predlog pač dokazuje, da celo levičarji spoznavajo, da so nemške narodnosti že toliko napredovale, da jih več ni moč prezirati. Zastonj so se Nemci trudili ohraniti nemški značaj Avstrije!

Koalicija. Sedaj že v Budimpešti vedo, da s koalicijo na Dunaji ne gré vse prav gladko. „Pester Lloyd“ piše, da koalicija le razdira. Grof Taaffe je spravljal Čeha v državni zbor in tirolski deželni zbor naredil polnoštevilčen, pod koalicijo se pa pojavlja abstenenca na Tirolskem, Štajerskem, v Gorici, Trstu in Istri. Tudi z davčno reformo najbrž ne bode nič. Samo prememba kazenskega zakona nekako napreduje. Ne da se pa tajiti, da se levica približuje popolnemu propadu.

Volilna reforma. V budgetnem odseku je minister Bacquehem se malo pošalil z volilno reformo. Na neko vprašanje je odgovoril, da pododsek se pridno peča s to stvarjo in ima vsak predvečer sejo. V resnici je pododsek imel le tri seje. Nekateri mislijo, da zaradi tega tako malo, ker sedaj predpustom pododsekovi člani niso imeli več prostih večerov, ker so morali k raznim zabavam. Sklenili pa v resnici niso nič drugega, nego da bodo seje tajne in da bodo molčali o vsem, kar bodo storili.

Nemci se uče češki. V Mostu se je osnovala neka društvena šola, v kateri se učé tuji jeziki, mej drugim tudi češčina. To mesto je v zaključenem nemškem ozemlju, za katero češčina ni potrebna, kakor so dosedaj vedno trdili. Sedaj so pa že prišli do prepričanja, da se brez češčine na Češkem sploh težko izhaja.

Kardinal grof Schönborn v Rimu. Vedno jasneje je, da se kardinalu grofu Schönbornu ni posrečilo vatikanskih krogov nahujskati proti krščanskim socializmom. Sedaj se zlasti po konservativnih pa tudi po liberalnih listih zatrjuje, da Schönbornovo potovanje ni imelo tega namena in da ni res, da avstrijski škofje v tej stvari mislijo izprositi kake papeževe rabsodbe. Če se pa pomisli, kako so katoliški listi, kateri imajo zveze s škofijstvi, še nedavno mahali po krščanskih socialistih, odmev katerih napadov je bil Klunov govor v deželnem

zboru, si pač ne moremo misliti, da bi stvar bila povse izmišljena. Samo nevspehi hoče se nekoliko prikriti. Jedenkrat so že avstrijski škofje bili izposlovali neko papežovo izjavo, ki se je dala izkoristiti v prid koaliciji, a drugi pot pa menda to več ne pojde.

Lobanov je torej ruski minister notranjih stvari, ne pa Staal. Knez Lobanov bode najbrž gojil dobre odnose z Avstrijo in Nemčijo. Na Dunaju je bil dolgo veleposlanik, nedavno pa je bil prestavljen v Berlin, a nove službe še ni bil nastopil. V Franciji bi bili gotovo zadovoljnejši, da je prišel na to mesto Šiškin ali pa baron Mohrenheim. Lobanov je za mirovno politiko in ne bode bistveno krenil s pota, po kateri je vodil politiko pokojni Giers skoraj od berlinskega kongresa semkaj.

Giolitti je prišel pred preiskovalnega sodnika, pa le za pričo. Ko ga je preiskovalni sodnik jel izpraševati v pravdi, ki jo je proti njemu napelila Crispijeva soproga, mu je pa kratko odgovoril, da ne bode odgovarjal, ker tožba proti njemu spada pred najvišje državno sodišče, to je pred senat. Preiskovalni sodnik je s tem moral biti zadovoljen.

Na Kubi je ustaja. Ustaši so že otepli 2000 vojakov broječo vojsko. Španska vlada je odposlala že osem batalijonov na otok Kubo. Ustašem prihajajo od drugod prostovoljci na pomoč.

Deželnega poslanca Ivana Hribarja prvi govor

povodom proračunske razprave v deželnem zboru kranjskem dné 16 februarja 1895.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Konec.)

Še neke stvari ne morem zamolčati. V razlogih deželnega odbora govori se tudi o zgodovinskih imenih naših ulic in trgov. Žal mi je, da nam gospoda Detela in dr. Papež nista povedala, katera so tista zgodovinska imena. Jaz vem samo za jedno tako ime; to je Burgstallgasse. Poprej se je nazivljala ta ulica „Gradišče“ in po nemški „Gradischa“, naši ljubeznivi sodeželani nemški pa so navlaš prekristili ime „Gradischa“ v „Burgstallgasse“, da bi bilo iz nemščine izginilo lepo, staro-slovensko zgodovinsko ime. Ako torej ne gre pri samoslovenskih napisih na uličnih tablah za nič drugega, ko da „zgodovinsko“ ime „Burgstallgasse“ izgine popolnoma iz nemške ulične nomenklature, zgodi naj se to, v hojsem imenu.

Toda dovolj o tem.

Razvil sem Vam žalostno sliko propada narodne zavednosti. Gospoda Oton Detela in dr. Papež, katera sta z ukrepom glede napisov na uličnih tablah ljubljanskih gotovo prav izdatno oškodovala interese slovenske narodnosti, sta v stanu, da kaj takega storita tudi še pri drugih prilikah. Tolažim se le, da bode slovenski narod spoznal prej ali slej ta dva novodobna nemškutarja in da jima bo dal lekcijo, ki jo popolnoma zaslužita.

Gospoda moja! Tu imam pred sabo list „Slovenec“, ki v svoji letošnji 32. številki... v uvodnem članku, čegar avtor, če se ne motim, sedi v tej visokej zbornici, govori: „Prišel bode tudi čas ko bode slovensko ljudstvo sodilo o taci zastopnikih, ki mu kujejo verige tlačanstva.“

Jaz se, gospoda moja, s temi besedami popolnoma strinjam. Tudi jaz sem prepričan, da ta čas mora priti, ker bi bilo žalostno, ko bi ne prišel in bi se sicer moglo prigoditi da:

„Počakaj vender, da se najem“, dejala je mala dama, že malo nepotrpežljiva.

„Taka si torej! Jaz ljubim, ti pa ješ! Krofi so ti ljubši, kakor jaz!“ očital ji je ognjevit vitez. Zorka pa ni dejala nič, da bi bila prej gotova. Ko se je to zgodilo, dobil je zaželjeni poljub, in to se mu je tako dobro zdelo, da je kar zamižal.

„Prizezi mi večno zvestobo, Zorka, slišiš?“

„Saj sem ti jo že dvakrat, to je vender čez in čez dosti!“

„Zame ne Prizezi!“

Dekle se mi je smililo, da je moralo par krovov tako trdo plačati; zato stopim izza vogla peči, ponudim prestrašenemu junaku cigareto in ga prijazno prašam:

„Ali delate letos m a t u r o, gospod studijozus?“

„Čez dve leti“ odgovoril je v zadregi. Strašna beseda ni bila brez vpliva; začasno je pozabil poljubov in priseg.

Po „pojedini“, pri kateri je kazal „dromedar“ največ izurjenosti, začel se je ples iznova. Pri kadriljah je bilo seve mnogo nedolžnega veselja, že radi tega, ker je bil Bucek aranžer. Vsak trenutek je bilo kaj narobe, in Bucek je bil ves razburjen. Prosil je, zapo edoval, rotal nas, ploskal v roke, skakal,

Mesto Ljubljana bo pokrajna, Dežel kranjska nemška drajna.“

Gospoda moja, da je tako daleč moglo priti, da je sploh tak ukaz mogel iziti od deželnega odbora — kaj je temu krivo? Temu je pred vsem kriva razcepljenost v narodni stranki. Narodna stranka ni več tako jedina, kakor je bila nekdanj in zaradi tega odločuje v tej visokej zbornici prav za prav nemška manjšina.

Jaz ne bodem govoril o „Triglavu“, za katerega v političnem oziru misli samo jedna glava (Veselost), pač pa bodem izpregovoril nekoliko o drugih dveh večjih skupinah slovenskih poslancev. Tu je pred vsem moja in ožjih mojih somišljenikov skupina, ki sedimo v središču te visoke zbornice. Gospodje, pogledajte nazaj v zgodovino, pa bodele razvideli, da stojimo še vedno na stališču tistega slovenskega programa, katerega je zastopal dr. Janez Bleiweiss. Lahko imate mnenja, kakoršna hočete; pa prelistajte „Novice“ od leta 1843. do 1861. in pregledajte stenografične zapisnike te visoke zbornice od leta 1861. naprej in prepričali se bodele, da je resnica, kar sem dejal. Že samo to, da kot prvi v naših vrstah stoji sin umrlega voditelja slovenskega naroda, je tej trditvi dovolj priča in dokaz. Še nek drug, ne manj važen dokaz je pa to, da na naši strani — z redkimi izjemami, kakor so redke bele vrane, — stoji skoraj vsa posvetna inteligencija slovenska.

Gospoda moja! Posvetne inteligencije v tistih časih, ko slovenski jezik ni imel še nikake veljave, ni bilo lahko odgajati. Naši mladenčji so se izobraževali na nemških vsučiliščih. „Opazovanje blagostanja v tujih mestih in deželah in primerjanje tega blagostanja z našimi domačim uboštvo, občevanje z nemškimi veljaki, ki so zasmehovali slovenski naš narod in mnogokrat tudi gmotna odvisnost naših ljudij od njih: vse to so bile velike izkušnje za mlade vsučilišnike. In vsaj so se res nekateri našli, katere je zlatolasa nemška Loreleja izvabila, da so svoj čoln zaupali valovom nemškega morja. Pogledajte si n. pr. ekscelenco gospoda barona Schweigela, pa bodele videli, da so take nevarnosti res pretile naši slovenski akademski mladini. Tisti pa, gospoda moja, ki so o takih nevarnostih zvesti ostali svoji domovini ter jo le še gorečnejše začeli ljubiti, tistih mož rodoljubje je bilo izkušeno v ognji, in če ti stoje na naši strani, je to najboljši dokaz, da stojimo na starem slovenskem programu.

Ali kaj smo doživeli v poslednjih letih? Odcepila se je od nas znatna skupina slovenskih poslancev v tej visokej zbornici. To bi nazadnje še ne bila tako velika nesreča; ali prišla se je obžalovanja vredna, divja gonja na nas in naše pristaše. Ničesa bi ne rekel, ako bi se ta gonja narodnih secesijonistov obračala samo proti meni. Včasih mi to vzbuja celo veselost, in ničesar bi ne rekel, ko bi bil samo jaz tista divja zver, ki se preganja po klerikalnem revirju. (Veselost v središču). Ravno tako vzbuja gotovo tudi pri prijatelju dr. Tavčarju veliko veselost, ko gleda, kako se pehajo za njim secesijonistični gonjaci in kako prožijo vanj secesijonistični lovci svoje strele, ne da bi ga mogli zadeti. Ali drugačna je stvar s stališča narodne politike.

Mi smo v poslednjem času res napredovali. Napredovali smo s skupnim delovanjem duhovske in posvetne inteligencije. Ali svojega cilja še nismo dosegli. Cilj naš pa mora biti, da postanemo samostojni, lastni gospodarji na slovenskih tleh. Dokler tega ne dosežemo, je napredek jalov, toliko časa ne bode trajen. Tega cilja pa drugače doseči skoraj ni mogoče, kakor s skupnim sodelovanjem vseh slovenskih rodoljubov. Mi vsi, ki sedimo v središču in na levici te visoke zbornice, morali bi si biti svesti, da nas vežejo najtesnejše vezi krvnega sorodstva, da nas spaja bratovska ljubezen, da nas družijo sladki zvoki matrne govorice. Ko bi se

igralec pa čim dalje bolj svitlo pogledoval v bližnjo sobo.

Najpridneje pa je plesal gimnazijec s svojim dekletom. Vedno sta bila skupaj. Ob osmih sta se prvič videla, ob pol devetih sta bila že vsa v plamenu, in četrta na deset sem jih zalotil v „zimskem vrtu“ za pečjo, kako sta si prisegala večno ljubezen.

„Ali me resnično ljubiš?“ silil je on.

„Kaj pa!“ odrezala se je kratko. „Prinesi mi še jeden krof!“

On jo je zaljubljeno pogledal, stisnil ji roko, predno se je ločil od ljubice in se napotil k mizi po zahtevano. Srečno se je vrnil z daljnega pota.

„Povej mi, Zorka, če me gotovo ljubiš“, zavrnil je vnovič ves v ognji.

„Mhm!“ pokimala je ona. „Ta le krof pa ni bil nič potresen s sladkorjem. Pojdi in no prinesi mi dva druga!“

„Zorka, ti me ne ljubiš!“

„Seveda. Prinesi mi vender krofov, dokler nikdo ne vidi.“

Globoko zdihujoč ji je ustregel. Zorka je imela izvrsten tek.

„Poljubi me, Zorka, hitro, dokler sva sama!“

kal, tekal, vse zastonj. Zadnji finale pa je bil vsega drugega vreden. Bucek si je izmislil take imenitne figure, da si nazadnje sam ni vedel pomagati. Cela klobasa se je bila zavila in ujela tako, da nismo mogli več narazen. K nesreči je še tisti dolgi uradnik, ki je bil sredi živega klopčiča, padel in podrl s seboj celo kadriljo. Vse je ležalo drug na drugem, „dromedar“ z menoj na vrhu. Dame so kričale, gospodje smijali se in vpili, vse je brčalo in migalo, le jaz sem ležal s svojim vizavijem mirno na vrhu kupa in sem začel:

„Slavna skupščina! Ako prevdarimo naš sedanj položaj, moramo, ako hočemo biti objektivni, gotovo pripoznati da je nekoliko nenavaden in neprijeten. Pomislimo torej, kako si pomagamo najbolje iz te zadrege. Na vsak način moramo v pošteb jemati.“

Ta trenutek se je zaslišal strašansko ropot. Milan se je bil namreč od našega vrišča vzbudil in prišel pogledat. Da bi bolje videl, splezal je na stol in na klavir. Temu pa se je ulomila zadnja noga in akinja glasov je padla z velikim šundrom na tla.

Na ta način je dobil ples pri Buckovih domač konec.

H.

tega zavedali, delovali bi skupno pri vseh vprašanjih, ki so važna za slovenski narod. Potem bi se dalo tudi kaj doseči; tako pa, ker te jednosti ni, dajemo le žalosten, zasmehovanja vreden vzgled našim narodnim nasprotnikom v tej visokej zbornici.

In kaj je, gospoda moja, krivo temu? Jaz sem do dna svojega srca prepričan, da so tovariši naši, čez katere razpenja gospod poslanec Klun zaščitna svoja krila — ali recimo rajše, kanoniški svoj plašč — izvzemši le par gospodov, katere je internacionalizem že preveč obližnil, tako dobri Slovenci in rodoljubi kakor mi tu v središču. Ako vendar ne more priti tako daleč, da bi se emancipovali od tega čudnega upliva, je to najboljši dokaz, da jim manjka samostojnosti. (Poslanec Povše ugovarja.) Gospod poslanec Povše misli sicer, da ne, ali jaz ga zagotavljam, da mi je vselej rajski užitek, ko vidim, kadar gre za kak predlog, ki je važen za slovenski narod in jasen ko solnčni žarek, kako gospod tovariš Pakiž pazi na vsako kretanje svojega gospoda in mojstra kanonika Kluna. (Poslanec Sukič: „Povše!“) Ne Povše, Pakiž. Mogoče sicer, da tudi Povše, toda njemu pripisujem vendar veliko več samostojnosti. Če včasih pozabijo ti gospodje v načelno narodnih vprašanjih z nami glasovati, je temu kriva le stroga disciplina, ki je vpeljana v oni stranki.

Gospoda moja, jaz pa tudi naravnost trdim, da je še celo gospod kanonik Klun sam pozabil, da je imel kedaj lastno voljo. On morebiti ne bode zadovoljen s temi besedami, ali njegovo politično življenje leži pred mano, kakor odprta knjiga. V tej knjigi pa berem, da je imel nekaj pogum, ustaviti se tisti „gebundene Marschroute“, ki jo je dobival iz škofije; žal, da moram reči, da danes tega poguma nima več. To je pa največ vzrok, da nismo jedini; kajti ko bi on, kot delaven, izkušen in upliven politik stopil na neko mesto, katero je Vam vsem znano, in dejal: „Divji krik proti slovenskemu liberalizmu je nepotreben, gonja po naših krvnih bratih je nekrščanska, trditve, da je pri nas vera v nevarnosti, je gola fikcija“, pa bi bilo gotovo takoj konec vsega prepira. Ali tega gospod kanonik Klun — o tem sem popolnoma prepričan — ne bode storil in zaradi tega bode boj, ki se je zanesel v naše vrste, trajal naprej. Obžalovati je vsak boj, kajti iz njega nastane sovraštvo, porajajo se strasti in onemogočen je napredek. Če pa je vsak boj obžalovanja vreden, gotovo je najžalostnejši boj mej brati. Kukavica bi sicer bil, kdor bi se izogibal boja, če je jedenkrat izzvan; ali gorje tistim, ki so ga izzvali. Mi pa to nismo bili, gospoda moja!

Letos bomo imeli volitve. V bojni ostrog bode izpremenjena vsa kranjska dežela. Vem, kako bode življenje v tem ostrogu in vem tudi, kako ulogo bodo igrali v njem politični kapucini (veselost v središču), ki bodo romali od kraja do kraja. Vsaj smo že doslej imeli priliko, slišati tu in tam kako kapucinado. Jaz bi konečno ne imel ničesar proti tem kapucinom, vsaj je dobro, če včasih preskrbe našemu ljudstvu nekoliko razvedrila. Drugačn pa je stvar, ako se te vrste kapucinade izpremene v demoralizatorno agitacijo, kakor smo tako žalostno prikazen doživeli pri poslednjih volitvah na Notranjskem, ko so duhovniki, katerim bi morala krščanska ljubezen biti na sreči, čudovito in na nezasiščen način ščuvali ljudstvo. Navesti hočem jeden sam slučaj, ki se da kadarkoli dokazati s pričami. Nek duhovnik, ko je s prižnice govoril o volitvah, vskliknil je, da ima tisti, ki voli liberalca, večji greh, kakor tisti, ki se pregreši zoper šesto ali sedmo zapoved božjo. Sedaj pa naj gospodom fanatikom novega šenklaškega kurza le še pride na um, da v jednako primeru postavijo še peto zapoved božjo, pa nas bodo ljudje kar po cestah pobijati smeli. (Živahna veselost v središču.) Sreča je le, da taki nauki ne padejo na rodovitna tla! Vsaj ve tudi priprosti kmet, da je jedna najpoglavitejših zapovedi našega Izveličarja: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.“ Če tedaj sliši take nauke oznanjevati, vedel bode, da tisti, ki jih oznanjujejo, ne uče prave vere. In kaj bode nasledek tega? Da mora giniti verski čut iz našega naroda. Temu pa ne bodo krivi liberalci, ampak gospoda moja, Vi sami, ali tisti, ki v Vašem imenu agitujejo na tako brezoziren način.

Častiti gospodje tovariši, je pa še nek drug način agitacije proti nam, kateri predpisujejo gospodje od katoliškega tiskovnega društva. To je boj zoper stanove. Vi ne napadate samo posameznih oseb, temveč kar cele stanove. Kdor je tako drzen, da ne trobi v Vaš rog, ta je Vaš sovražnik in tega hočete gmotno uničiti, da potem postane neškodljiv. Jaz sam bi iz svoje izkušnje o tem lahko mogel marsikako pesem zapeti. Ali tega ne bodem storil, temveč hočem le opozoriti na neko gonjo, katera se je pričela v poslednjih časih na notarski stan. Iz česa izvira ta gonja? Iz čisto jednostavnega razloga, ker so notarji — skoro tako kakor kapelani — vedno v ozki dotiki s priprostim narodom, katerega morejo učiti in voditi. Ker pa vedo gospodje iz katoliškega tiskovnega društva, da notarji stoje na strani narodne stranke in ne-čejo biti slepa orodja v rokah nekih „maherjev“, zato pričeli so le-ti divjo gonjo proti celemu notarskemu stanu. Mislijo si pač: volitve so tukaj; jedan ali drug izmed notarjev se bode zbal naših udarcev in preskočil v naš tabor. Toda jaz poznam značajnost naših notarjev in vem, da bodo zvesti

ostali svojemu političnemu prepričanju. Nevaren pa je boj, ki ste ga izzvali. Ko gre za agitacijo jednega stanu proti drugemu, ne vem, ali bode ta agitacija bolj nevarna notarjem ali kacemu drugemu stanu. Gospodje naj si sami odgovore na to vprašanje.

Po tem, kar sem rekel, skoraj ni dvojbe in smelo trdim, da se je tisti zapoved: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe“ dandanes izpremenila in da se glasi ako mi je dovoljeno izgovoriti jo po starem pravopisu: „Ljubi svojega bližnjega, kjer le moreš, ugrizni ga.“

In zakaj to? Ker ste postali slepo orodje v rokah tistih mož, ki Vas izkoriščajo. Vi porabljate razne „šlogerje“ proti nam, kakor da bi mi bili Bog ve kako nevarni ljudje. Sedaj prišli ste na psovko, da smo kapitalisti, kakor da bi to bila Bog ve kaka nesreča za naš demokratični narod, ko bi res nekoliko ljudi imel v svoji sredi, ki bi imeli nekaj več denarja. Zdrava pamet Vam mora reči, da je z narodno-gospodarskega stališča le želeto, da se kolikor mogoče novčih strug napelje na narodne naše livade. Ali ne reprezentuje n. pr. ekselencia baron Žvegelj, ki stoji tu pred mano, sam veliko več kapitala, kakor mi vsi tu v središču visoke zbornice? Pa še to malo imetja, ki smo si ga s trudom pridobili, nam zavideate! Če je Vaše mnenje pravo, potem bi bil moral n. pr. gospod poslanec Povše že davno razdeliti svoje kapitalije mej uboge kmete, katere tako ljubi in katere so nesrečni notarji tako grozno izsesali. (Veselost v središču.)

Gospoda moja, mogel bi tej sliki našega žalostnega notranjega političnega življenja dodati še marsikatero barvo; mogel bi govoriti o njej še cele ure. Ali utrudil bi Vas in nepotrebno bi bilo obširneje govoriti, kajti ljudij, ki mislijo s tujimi glavami in ki nimajo lastne volje, tako ali tako, spreobrnili ne bodem.

Neko svarilo pa naj mi bode dovoljeno izreči. Gospoda moja, tisti vrag, katerega Vam tako lahko mišljeno slikajo na steno Vaši zapovedniki iz katoliškega tiskovnega društva, utegne se konečno res prikazati. Potem pa Vam ne bode zadostovala vsa blagoslovljena voda, da ga odženete. Le pazite, ko kličete proti nam državni socializem na pomoč, da mesto njega ne nastopi socialni komunizem. Gorje Vam tedaj! Gorje, če bode ljudstvo začelo spoznavati, kam se steka največ kapitala brez dela in truda. Zastonj boste potem klicali na pomoč, zastonj zastavljali svojo avtoriteto, katero sedaj na tako nespameten način profanujete.

Gospoda moja! Še je čas, da se vrnete k skupnemu delovanju na polji narodnega napredka in prosvete. Še je čas, da nam podaste bratovske desnice ter se odrečete zvezi z narodnimi našimi nasprotniki, s katerimi se sedaj v koalicijski družiti, ker ne spoznavate nevarnosti, ki od tod preti. Sicer imam malo upanja, da bi se ta želja uresničila in konečno mi s strankarskega stališča tudi ni veliko na tem, ker bi se utegnil ta apel smatrati za neko bojazen z naše strani. Le skupni interes naroda slovenskega mi diktuje to željo. — Jedno pa Vas zagotavljam, ako ne z Vašo pomočjo, dospeli bomo z lastnimi močmi podpirani po narodu slovenskem do cilja, ki se glasi: „Slovenija, Slovenem“. (Živahno odobravanje v središču.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. marca.

— (Neumestna brezobzirnost.) Uradna „Laibacher Zeitung“ je v posebni izdaji priobčila ginljivo pismo, s katerim se svetli vladar zahvaljuje avstrijskim narodom, da so mu o smrti nadvojvode Albrehta na tako raznovrstne načine izrazili svoje sožalje in pokazali novič svojo lojalnost. Cesarjeve besede so namenjene vsem narodom, in če so bili izrazi sožalja vseh narodov za svetlega vladarja tolažilni, tako se gotovo ni mislil zahvaliti samo posamnim, druge pa izvzeti. Uradni list pa je priobčil cesarjevo pismo samo v nemškem jeziku, dasi so bile cesarjeve besede namenjene kranjskim Slovincem prav tako kakor kranjskim Nemcem. Ta brezobzirnost ljubljanskega uradnega lista je toliko bolj jasna, ker je celo tržaški „Osservatore Triestino“ priobčil rečeno cesarjevo pismo v nemškem, laškem, slovenskem in hrvaškem jeziku. Današnji uradni list sicer javlja, da se bo cesarjeva zahvala posebe natisnila in po vseh občinah plakativirala, a v zvezi temu sodimo, da bi se bila morala tudi v uradnem listu prijaviti v obeh dež. jezikih, kakor se sploh prijavljajo prebivalstvu namenjena uradna razglasila.

— (Letošnje volitve v občinski svet.) se bodo vršile meseca aprila. Imeniki volilnih upravičencev za dopolnilno volitev so se ravnokar postavili in bodo ležali od dne 1. marca t. l. skozi 14 dni v magistratnem ekspeditu na vpogled in event. ugovore. Iz občinskega sveta izstopijo letos naslednji občinski svetniki iz III. vol. razreda: Klein Anton in Štrukelj Franc; iz II. volil. razreda: Orožen Franc, Seneković Andrej, Svetek Anton in Šubič Ivan; iz I. razreda pa:

Knez Ivan, Murnik Ivan, Ravnihar Fran, in Terček Franc. Razun teh bo v III. volil. razredu mesta umrlega obč. svet. Ivana Tomšiča, kateremu bi potekla triletna doba šele prihodnje leto, voliti še jednega obč. svetnika za dobo jednega leta.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Danes nastopi v drugič kot gost na našem odru gđna Hermina Šumovska, ki si je pri svojem včerajšnjem prvem nastopu po izborni igri pridobila hipoma simpatije slovenskega občinstva. Predstavljalna bode ulogo Sande v efektni in priljubljani „Valenski svatbi“. Preverjeni smo, da bomo imeli zopet izreden umetniški užitek. — Ker je intendant Zagrebškega gledališča g. dr. Miletič preprijazno podaljšal vrli umetnici dopust še za jeden dan in da se tudi vnanjim prijateljem slovenskega gledališča poda prilika, videti izborno hrvaško umetnico, se bode ponavljala jutri „Valenska svatba“. Burka „Lumpaci-Vagabund“ se je vsled tega odložila na torek. Pri teh predstavah bode svirala civilna godba na lok pod vodstvom g. Hopfa.

— (Slovensko gledališče.) Ko je sinoči gospodična Šumovska stopila prvič na oder, pozdravilo je občinstvo hrvaško umetnico z živahnim ploskanjem. Ta izraz priznanja je rasel od dejanja do dejanja, postajal vedno viharnejši in se naposled prelevil v burno ovacijo, ki je veljala samo umetnici. In to priznanje je bilo v polni meri zaslužno, zakaj z Margerito Gautier, kakor jo je ustvarila gospodična Šumovska, je pokazala dična hrvaška umetnica vso svojo izredno nadarjenost, tisto pristno genijalnost, katera jedina zamore iz te vloge napraviti kaj velikega. Margerita se predstavlja zdaj romantično, zdaj realistično; gđ. Šumovska jo je igrala bolj realistično, a s tisto fino diskretnostjo, katero zahteva dobri ukus. Pretiravanja ni bilo nikjer nič. Vse je bilo naravno preprosto in prav ta naravna preprostost je največja umetnost. Gospodična Šumovska je rasla s svojo vlogo. Vse afekta je izražala neprisiljeno in resnično in je takisto stopnjevala, ter se v tretjem dejanju v velikem in težkem prizoru s starim Duvalom povzpela na vrhunec umetnosti in ostala na tem vrhuncu tudi v četrtem, ko se bori v njej zatajevanje z ljubeznijo ter v petem, ko umira, tako naravno, tako neposnemno preprosto in resnično kakor to znajo samo največje umetnice. Občinstvu je gospodična Šumovska s svojo dovršeno igro pretresla dušo in srce in soglasna je bila sodba: pričakovali smo mnogo, čakali pa še veliko več. Smelo rečemo, da se sme gospodična Šumovska s to vlogo primerjati prvim predstavljalkam Margerite Gautier. — Vrlo so podpirali gospodično Šumovsko domače sile, zlasti g. Anič, ki je sentimentalnega Armanda izvrstno karakterizoval, dasi je vloga jako težavna; z njim je pokazal novič svojo nadarjenost ter dosegel jako lep uspeh. Pohvalno je omeniti tudi obe gospodični Nigrinovi, gospo Danilo in gđ. Slavčevo ter gospode Verovšek, Danilo in Lovšin. Tudi z ostalim obojem smo bili zadovoljni. Igra je bila jako dobro študirana, uprizoritev pa ukusna. Končno moramo še omeniti, da so dragocene in ukusne toalete gosp. Šumovske obudile splošno senzacijo.

— (Domača umetnost.) Naš domači slikar g. Ludovik Grilc je v Giontinijevi izložbi na Glavnem trgu razstavil veliko sliko, s pastelnimi bojami slikani portret dveh otrok. To najnovejšo delo gosp. Grilca obuja splošno zanimanje, ker je v vsakem oziru mojstersko narejeno ter nov dokaz, da je g. Grilc izboren portretist.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca februarja t. l. uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 567 strank 194.823 gl. 97 kr., 378 strank pa uzdignilo 72.066 gl. 95 kr.

— (Policijske vesti.) Mestna policijska straža Ljubljanska aretovala je meseca februarja letos 171 oseb in sicer: zaradi tatvine 14, zaradi razgrajanja in kalenja javnega miru 20, zaradi postopanja 75, zaradi beračenja 50, zaradi reverzije 5, zaradi goljufije 3, zaradi dezercije 2, zaradi poškodbe tuje lastnine in nespodobnega vedenja v cerkvi po jedno osebo. Deželnemu sodišču izročilo se je 8, za mesto deleg. okrajnemu sodišču 18 oseb; 95 oseb odpravilo se je odgonskim potom, a proti ostalim se je policijsko-kazensko postopalo. Ovadeb je bilo 152 in vseh vlog 1014. — Kakor znano, prihaja v

Dalje v prilogi.

Ljubljano veliko število vnanjih beračev, ki so posebno za razne prodajalnice prava nadloga. Včeraj aretovala je mestna policija 22 beračev, ki se bodo odpravili v dotično domovinsko občino.

— **(Vojaški čako in moška ljubosumnost.)** Gospod X. je jako srečen mož. Skrb za obstanek ga ne mori, vrh tega pa ima lepo, mlado in ljubezljivo gospo. Jedino, kar časih skalj njegovo srečo, je to, da mora zaradi opravkov večkrat kam potovati. Tako se je primerilo tudi pred kratkim in sicer prav nenadoma, da mu je bilo za ves teden odpotovati. Ker gospe ni bilo doma, poiskal je sam svoj ročni kovčeg, da se opremi s potrebnim perilom itd. Ko pa brska po omarah naleti na — vojaški čako. Sapa mu zastane. Kako pride to pokrivalo v omaro? Grozne misli mu roje po glavi in se kristalizirajo v slutnji, da je žena pozabila na to, kar je prisegla pred altarjem, da se je izneverila možu, ki jo je nosil na rokah, da se peča z vojakom. Gospoda X. je ta misel popolnoma potrla in v duši svoji je snoval strašne naklepe. Da je slutnja njegova prava, o tem ni kar nič dvomil. Vzel je vojaško pokrivalo — ta uničujoči dokaz za ženino nezvestobo — je spravil v svojo pisalno mizo in miznico skrbno zaklenil. Ko je žena prišla, ni črnil o svojem razkritju: s suhimi besedami jej je povedal, da odpotuje in šel. Odpotoval pa ni: šel je v krčmo in tam ostal, dokler niso red rji prišli povedat, da je odbila 2. ura. Potem se je odpravil domov. Tresel se je razburjenosti, kajti neki notranji glas mu je pravil, da je nezvesta soproga gotovo porabila njegovo odsotnost, da se snide z ljuhimcem. Kakor tihotapec se je priplazil gospod X. v hišo in tiho odprl vrata v predsobo. V tem hipu pa ga je skoraj zadela srčna kap — tik vrat je ležal na stolu — vojaški čako. Ljubimec je torej v hiši! Gospod X. je vzel čako v roke in se čudom začudil: zjutraj je našel v omari čako, kakor ga nosijo pešaki, v rokah pa je držal čako, kakor ga imajo topničarji. Toda z rešitvijo te uganke si g. X. ni belil glave. Kakor besneč lev je planil v spalnico in s hripavim glasom zakričal nad gospo: Kam se je skril, tvoj ljubimec? Gospa vpraša vsa začudena: Kakov ljubimec? G. X. zagrmí: Tisti, ki je v predsobi pustil čako! Komaj je bil g. X. izrekel besede, jela se je gospa na ves glas smejeti, tako smejeti, pa je g. X. kar zijal in da je dekla Micika prihitela gledat, kaj se je zgodilo. Stvar se je kmalu pojasnila: Gospa je jako boječa, služkinja takisto. Kadar je g. X. odpotoval, sta živeli gospa in služkinja v največjem strahu pred tatovi in razbojniki; končno sta prišli na genialno idejo: kupili pri starinarju vojaško pokrivalo in kadar je g. X. odpotoval, sta deli ta čako v predsobo, da bi eventualni nepovabljeni obiskovalci mislili, da je kak vojak v stanovanju. Ker je g. X. zaklenil v svojo pisalno mizo čako, kateri je bil v omari, kupila je gospa drugi. — Gospod X. je milo prosil odpustčanja in je tudi izprosil, da pa vender ne uteče brez kazni, povedala je njegova gospa to dogodbico vsem svojim znankam, mi pa smo jo zabeležili v svarilo vsem ljubosumnim možem.

— **(Obrotno gibanje v Ljubljani.)** Meseca februarja letos pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte in sicer: Josip Harbich, na Bregu št. 14, strojno ključarstvo; Janez Zamljen, Mestni trg št. 3, čevljarški obrt; Marjeta Prek, iz Viča št. 72, prodajo živil; Marija Tonija, Lončarska steza št. 6, prodajo žita in sočivja; Antonija Blas, Poljanska cesta št. 10, žensko krojaštvo; Janez Jax, Dunajska cesta št. 13, prodajo šivalnih strojev in biciklov; Matej Krašovec, Kolodvorske ulice št. 24, pekarski obrt; Marija Avanzo, Gledališke ulice št. 1, trgovina s suho mesnino in delikatesami; Franc Jager, Poljanska cesta št. 48, klanje drobnice; Friderika in Leopold Bürger, Dunajska cesta št. 12, trgovina s špecerijem, materijalnim in kolonijalnim blagom; Rajmund Lang, Marije Terezije cesta (kolizej), trgovina s pohišjem; Franc Kržan, Kongresni trg št. 17, čevljarški obrt; Franciška Bele, Poljanska cesta št. 17, žensko krojaštvo; Martin Žitnik, Cesta na Loko št. 11, čevljarški obrt; Rajmund Tavčer, Gradišče št. 11, čevljarški obrt; Franc Kušar, sv. Petra cesta št. 43, fujakarski obrt. Odpovedali in opustili pa so svoje obrte in sicer: Leopold Kostelac, čevljarški obrt; Janez Jax, zalogo šivalnih strojev, in Marija Gregoret, brnarijo.

— **(Izgubljene stvari.)** Tekom meseca februarja so bile pri mestnem magistratu Ljubljanskem kot izgubljene nasnanjene sledeče stvari: srebrna verižica s kompasom, dva petaka s računsko knji-

žico, zlat uhan z dijamantom, denarnica s tremi goldinarji, 80 goldinarjev, srebrna ženska ura z verižico, petdesetak, srebrna zapestnica, petak, ročna verižica, denarnica s šestimi kronami, črn suknen jopič, denarnica z jednim goldinarjem 96 kr., kratka zlata verižica, denarnica s štirimi goldinarji in plošča cinka. Kedor je katero teh stvari našel, naj jo odda pri mestnem magistratu.

— **(Najdene stvari.)** Tekom meseca februarja bile so pri mestnem magistratu Ljubljanskem oglašene in oddane sledeče najdene stvari: prazna denarnica, molitvena knjiga in jeden dežnik. Pri vodstvu južne železnice v Ljubljani bilo je oddano: jeden par škornjev, velika ženska ruta in jeden dežnik.

— **(Glas iz občinstva.)** V parku pred Rudolfinom so posamezne gredice ograjene z nekak žico, na kateri so dolgi železni trni. Ker si na teh trnih šetaleci prav pogostoma obleko poškodujejo, bi bilo pač železi, da se odpravijo, saj ne koristijo itak nič.

— **(Zaupnica.)** G. dr. Ivan Dečko v Celju je prejel sledečo brzovanko: Mozirje dne 28. februarja. „Občinski zastop mozirski izreka na podlagi današnjega soglasnega sklepa našim narodnim deželnim poslancem za njih možato, odločno postopanje v zadnjem zasedanju deželnega zbora zahvalo in popolno zaupanje“. — F. Goričar, župan.

— **(Za utrakvistično gimnazijo v Celju)** vložile so v zadnjem času petico na državni zbor še občine: Planinska ves, Št. Vid pri Planini in Loka v Kozjanskem okraju, ter Golobinje v sevnjskem okraju.

— **(Samomor.)** Celjski poštni uradnik Avgust Sadnik se je pod okrajno cesto blizu Laškega trga ustrelil. Stopil je na breg Savine in se ustrelil najprej dvakrat v glavo, potem pa še v srce. Padel je v Savinjo iz katere so ga mimoprišedši ljudje potegnili. Uzrok samomoru še ni znan.

— **(Posojilnica in hranilnica v Ziljski Bistrici in v Klečah)** na Koroškem bodeta imeli jutri popoldne ob 3. uri svoja občna zbora, in sicer prva v gostilni načelnika Frana Janah-a, druga pa v gostilni „pri Schaeffmanu“ z običajnim dnevnim redom.

— **(Potres.)** V sredo popoldne proti 5. uri je bil v Trstu potres, ki je trajal kake tri sekunde.

— **(Ivan pl. Zajc.)** Danes se slavi v narodnem gledališču v Zagrebu petdesetletnica umetniškega delovanja velezaslužnega skladatelja in bivšega opernega ravnatelja ter še poslušočega načelnika „Glasbenega zavoda“ Ivana pl. Zajca. Govorili smo že nekaterekrat o zaslugah jubilarja za razvoj hrvatske glasbe, ki so tolike, da bode ime Zajca živele, dokler se bode prepevalo na slovenskem jugu. Saj so mnoge njegove skladbe v nas istotako znane in popularne, kakor v njegovi ožji domovini. Razna hrvatska društva so slavila že poprej s svečanostnimi koncerti zaslužnega skladatelja. Tudi mi se pridružimo čestlicem njegovim z iskreno željo, da Bog ohrani čilega jubilarja še mnoga leta domovini svoji v čast in slavo!

— **(Svetozar Miletić.)** Te dni je stopil srbski rodoljub dr. Svetozar Miletić v sedemdeseto leto svojega življenja. „Zastava“ izšla je tem povodom v svečani obliki ter piše obširno o delovanju tega narodnega mučenika. Ime Miletićevo je povestnica srbskega naroda na Ogerskem v najznamenitejših trenutkih novejših dobe. Za vse svoje rodoljubno delovanje je moral pretrpeti mnogo prokanjanja, ki se je zvršilo s katastrofo za njega samega in podrla skoro vse njegove uspehe. Srbstvo na Ogerskem je danes razcepljeno in v narodnem obziru bolj životari nego pa živi, ker je izginil duh jedinstva, s katerim je navdihnil Miletić svoje soboritelje.

* **(39.000 gld. ukradenih.)** Na Dunaji živi petičen penzionist Oberleitner. Mož je že nad 70 let star. V svojem stanovanju ima veliko trdno kaso, v kateri hrani svoje imetje. Kaso ima v sobi, ki je vedno zaklenjena, ključki blagajnični in sobni so skrbno shranjeni v miznici, katere ključ nosi stari gospod vedno s seboj ter ga po noči dne poleg sebe na nočno mizico. Ko je te dni odprl svojo blagajnico, je zapazil, da mu je zmanjkalo 39.000 goldinarjev v vrednostnih papirjih in gotovini. Sum se je obrnil na ženski, ki sta pri njem služili: na gospodinjco, 26letno izobraženo vdovo, kateri je bil stari gospod zelo naklonjen ter jej v oporoki določil lep legat, in na dekle. Preiskava je dokazala, da je gospodinja vzela po noči ključke in ukradla rečeno svoto.

* **(Ljubica Hugona Schenka.)** Ime Hugon Schenk je znano; ljudstvo ga še vedno ni pozabilo, tega groznega morilca žensk, dasi je že nekaj let, kar je na vešalih končal svoje življenje. Jedni sami njegovih ljubici Rozaliji Ranchegger je grozni človek prizanesel; ta Rozalija živi sedaj na Dunaji. Padla je globoko, tako globoko kakor more ženska. Predvčerajšnjim po polnoči je pripeljala v svoje stanovanje 19letnega fanta Gerlhoferja. Ta jo je, misleč, da ima dekle kaj denarja, napadel in jo hotel z britvijo usmrtiti in potem oropati. Bivša

Schenkova ljubica pa je krepka, branila se je in klicala na pomoč. Prihiteli so ljudje, Gerlhofer je bežal, ker je bila hiša zaprta, v klet, kjer so ga prijeli in izročili redarstvu. Napadeno dekle je grozno razmesarjeno.

* **(Kako nam poteče življenje?)** Neki statistik je na podlagi velicega števila slučajev izračunal, da je povprek človek, ki doživi 50. leto, delal vsega skupaj 6500 dni, spal 6000 dni, hodil 800 dni, zabaval se 4000 dni (vštevši nedelje in praznike), jedel in pil 1500 dni in bolan bil 500 dni. V tem času je zavžil 17.000 funtov kruha, 16.000 funtov raznega mesovja, 4600 funtov zelenjave, jaje in rib, popil pa do 28.000 litrov raznih pijač.

* **(Novo hrvatsko pevsko društvo v Ameriki.)** Nedavno je priredilo novo pevsko društvo „Berislavić“ v Pittsburgu svoj prvi koncert. Poleg Hrvatov je pri društvu mnogo Čehov in družih Slovanov.

* **(Postrežljiv zagovornik.)** V Hamburgu je policija pred kratkim aretovala židovskega zdravnika dra. Samuelsohna zaradi hudodelstev zoper pravnošt. Mož je naprosil dobrega prijatelja, naj ga zagovarja. Prijatelj je to prevzel in prišel nekolicokrat k Samuelsohnu, da se informira. Predvčerajšnjim se je zaprti zdravnik v svoji celici ustrelil. Sodišče je takoj jelo preiskovati, kako je Samuelsohn dobil v zapor revolver in izkazalo se je, da mu ga je prinesel zagovornik.

* **(Bogoslovec z revolverjem.)** V Katanzaru je bogoslovec Louis Nisi v navzočnosti škofa in drugih prelatov poskusil ustreliti semeniškega ravnatelja, ker ga ni predlagal za mašnika. Ranil je ravnatelja na lici in potem pobegnil. Ker se mu je sluga ustavljal, vstrelil je tudi nanj, a ga ni zadel.

* **(Zaklad v grmovju.)** Da so zakladi zakopani, to je že staro, a da dobi kdo zaklad v grmovju, to se malokdaj primeri. Blizu Norimberke je te dni našla neka kmetska žena vrečo, v kateri je bilo v gotovini in v vrednostnih papirjih blizu 100.000 mark. Poštena ženica je najdeni zaklad oddala na pristojnem mestu, kjer se je hitro doglalo, da najdeni zaklad ni bil dolgo skrit v grmovju, ker je bil šele pred kratkim ukraden iz poštnega vagona blizu Norimberke. Policija norimberška je sila vesela: iskala je tatove, ne da bi jih našla, dobila pa ukradeni zaklad, ne da bi ga bila iskala.

* **(Dva milijona v smeteh.)** Nedavno je umrla v Orsayu neka gospica Marija Taniés ter zapustila mestu Pariz poldrugi milijon frankov za dobrodelne namene. A novcev ni bilo navzlic skrbnemu iskanju nikjer najti. Samilo se je, da so bili gotovo ukradeni. Naposled je komisija preiskala še smetišča in tam se je res našlo v smeteh 60.000 frankov v zlatu in za 2 milijona raznih vrednostnih papirjev.

Slovinci in Slovenke, vpišite se v družbo sv. Mohorja!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. J. Peternel, župan na Bledu, 20 kron 36 vin, katere je darovala na pustni večer vesela družba. — G. J. N. R. v Velenji 14 kron, nabral za šolo v Velikoven g. župan Vinko Ježovnik v složni duhovni in posvetni družbi pri Špenku v Velenju, pojoči: „Mi pa ostanemo, kakor smo bili: Jednega srca in jedne misli — za narod namreč“. Bog in narod! — G. Karolina Lapajne v Idriji 12 kron, nabrane na čitalniški maskeradi za prodane mandarine. — Skupaj 46 kron 36 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gosp. J. Peternel, župan na Bledu 2 kroni, nabrani v veseli družbi na Bledu na pustni večer. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Planinski Vestnik“. Tega novega lista je izšla št. 2. z naslednjo vsebino: M. Kos: Iz Strahovice na Konja; L. Wölfling: Obleka in oprava turistova; Poročilo o II. rednem občnem zboru „Slovenskega planinskega društva“; Društvene vesti; Književnost.

Brzovavke.

Dunaj 2. marca. „Neue Fr. Presse“ javlja, da se bo glede celjskega vprašanja ponudil slovenskim poslancem kompromis v tem zmislu, da bi se na obstoječi gimnaziji za prvi in drugi razred ustanovile paralelke tako, da bi se v jedni samo nemški, v drugi pa nemško in slovensko poučevalo. V slovenskem oddelku bi se zlasti nemščina negovala, da bi učenci lahko sledili pouku v tretjem razredu, kjer bi bil učni jezik samonemški, in da bi se mogel opustiti pripravljalni razred.

Dunaj 2. marca. Gospodska zbornica bo v torek razpravljala o zakonu glede ponarejanja živil.

Dunaj 2. marca. Bolgarski vojni minister Petrov se je danes dlje časa posvetoval z grofom Kalnokyjem o konfliktu mej Avstrijo in Bolgarsko. Zatrjuje se, da pride v kratkem bolgarski ministerski predsednik Stojlov v sem, da poravna ta konflikt.

Trst 2. marca. Listi javljajo, da se bode volitev volilnih mož za deželnozborske volitve v Istri vršila sredi meseca marca.

Bruselj 2. marca. V odseku poslanske zbornice za posvetovanje o predlogi glede aneksije države Kongo se je večina izrekla zoper vladno predlogo, češ, da bi bil to konec katoliške prevlade v Belgiji in bi uničilo monarhijo. Kralj je sklical ministerski svet na sejo. Situacija je zelo kritična.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Bekštanjska posojilnica v Ločah** ime la je l. 1894 163.120 gld. 89 kr. prometa. Pristopilo ji na novo 24 zadrušnikov, izstopilo pa 7 in šteje posojilnica koncem 1894 l. 349 zadrušnikov, kateri imajo v deležih 4750 gld. in s pripisano dividendo 5698 gld. 36 kr. Hranilnih ulog se je udeležilo 24.778 gld. 32 kr., izplačalo pa 16.607 gld. 74 kr. in je njih stanje z obrestmi vred 65.042 gld., katere so vložene na 337 knjižicah. Stanje danih posojil poročilo se je za 4203 gld. in znaša koncem leta 66.815 gld.; posojila dana so 286 zadrušnikom in sicer na menjice 57.240 gld. in na dolžna pisma 9575 gld., katera zadnja so vključena na zemljišča. Koncem leta ostalo je 2026 gld. 41 kr. gotovine.

— **Nova vinska pogodba.** Kakor se poroča iz Rima, se bode sklenila mej Italijo in Avstrijo nova konvencija glede izvažanja italijanskih vin v avstro-ogersko državo. Pred vsem se gre za to, da se dožene pravi izvor vin in se odpravijo sleparije, ki so se godile s tem, da so se tudi druga vina uvažala kot italijanska z znižano carino.

Listnica uredništva.

Gosp. Svobodoljub: „Vašega postreška“ ne moremo porabiti. — Gosp. dopisniku iz Il-Bistriškega okraja: Kar pišete o postajevojni K., je res žalostno, a naš list ne more riskirati takega očitja. Prečudno se nam pa zdi, da bi utemeljene pritožbe do ravnateljstva ne imele uspeha. Zberite gradivo in občina naj ga predloži! — Gosp. Božidar F.: Pesni prinašamo v listku le za slovesne prilike. Oprostite torej! — Gosp. J. R., vojak v C.: Vi želite kaj čitati o bralnem društvu v Trebnjem. Mi bi pa priobčili kak tak dopis, če bi ga prejeli. Zato pa le vi tudi podrežite, mi smo že s temi vrsticami. — Gosp. dopisniku iz Gornjega Grada: Ker se nam prerado očita, da hočemo kaliti „štajerski mir“, popišite Vašega kaplana rajši v „Domovini“ ali pa v „Südsteir. Post“. — Gosp. dopisniku iz kočanske doline: Vaš dopis o zadnjem „ofru“ v kuratiji sv. Mihela bi mogli priobčiti le kakor podpisano „Poslano“. — Gosp. H.: „Politična premišljevanja piskroveza Dolgozoba“ so že najhujši kanoni proti klevetnikom notarjev. Počakajmo torej, v tem zdravstvi! —

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolisti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in žilce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (4-3)

Proti mehurnim boleznim

(mehurnemu in obistnemu kataru, produ, pesku, protinu itd.) se mnogo priporoča od zdravnikov

Radenska kiselica.

Mnogo uspehov je bilo doseženo s to kiselico.

Obširen spis brezplačno pri vseh prodajalnih mestih ali pa direktno od zdravilišča v kopališči Raden, Štajersko.

Zalogi v Ljubljani pri Ivanu Lininger-ju in Mihaelu Kastner-ju. (1268-3)

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 60. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 646

V nedeljo, dne 3. marca 1895.

Kot gost nastopi gospica Hermína Šumovska, član nar. zem. kazališta v Zagrebu.

Valenska svatba.

Igrokaz v štirih dejanjih. Spisala Ludvik Ganghofer in Marko Brociner. Preložil Fran Gestrin. Režiser g. Rudolf Inemann.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Umrli so v Ljubljani:

25. februarja: Fran Pavšek, kovačev sin, 5 mesecev, Poljanski trg št. 1.

26. februarja: Janez Stupica, delavčev sin, 14 mesecev, Streliške ulice št. 11.

V deželni bolnici:

25. februarja: Ana Mlianič, kajzarjeva hči, 24 let.

26. februarja: Marija Strah, posestnikova žena, 37 let.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Lorenca Borse posestvo v Pristavi, cenjeno 3620 gld., 2280 gld., in 100 gld., dne 5. marca in 4. aprila v Novemestu. Jožefa Hočevarja posestvo v Brezovici pri Stopčah, cenjeno 1230 gld., dne 7. marca in 5. aprila v Novemestu. Andreja Goršince in ml. Marije in Pavle Goršince posestvo na Uncu, dne 7. marca in 6. aprila v Logatcu. Antona Drapa posestvo v Vel. Cerovu, cenjeno 1361 gld., dne 8. marca in 5. aprila v Novemestu. Martina Blaja posestvo v Verhovem, cenjeno 1655 gld., dne 8. marca v Radečah. Blaža Podbevška posestvo v Trnovčah, cenjeno 1573 gld., dne 9. marca in 13. aprila na Brdu.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Večtrci	Nebo	Močina v mm.
1. marca	1. zjutraj	735.9 mm.	-11.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	736.8 mm.	2.8° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	735.7 mm.	-4.1° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura -6.1°, za 7.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 2. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 65 .
Avstrijska zlata renta	125 . 15 .
Avstrijska krona renta 4%	100 . 90 .
Ogerska zlata renta 4%	124 . 10 .
Ogerska krona renta 4%	99 . 8 .
Avstro-ogerske bančne delnice	1078 . — .
Kreditne delnice	395 . — .
London vista	123 . 80 .
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 . 50 .
20 mark	12 . 10 .
20 frankov	9 . 81 1/2 .
Italijanski bankovci	46 . 40 .
C. kr. cekini	5 . 80 .

Dne 1. marca 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	— . — .
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	133 . 50 .
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% slati sast. listi	123 . — .
Kreditne srečke po 100 gld.	200 . — .
Ljubljanske srečke	25 . — .
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 . 75 .
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177 . 50 .
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	433 . — .
Papirnat rubelj	1 . 82 .

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je gospa

Frančiška Treo

graščakova vdova iz Male vasi

po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 10. uri dopoldne, v 69. letu svoje dobe umrla.

Pogreb bode jutri v nedeljo dne 3. marca ob 5. uri popoldne v Ribnici.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v Ribnici.

Rajnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ribnici, dne 2. marca 1895.

(241)

Žalujoči ostali.

Priporoča se, paziti na to znamenje, užgano v probek, in na etiketo z rudečim orlom, ker se jako pogostoma prodajajo ponaredbe (15-2)

Mattoni's Giesshübler slatine.

Rusko mazilo proti protinu

je najboljšo sredstvo proti protinu, revmatizmu itd. Loncek stane 1 gld. — Glavno skladišče: S. Rucker, lekarnar v Lvovu (Galitska).

Spoštovani gospodi! Izrekam Vam svojo najtoplejšo zahvalo za Vaše mazilo proti protinu, katero kaj izbornu učinkuje. Pošljite mi še 2 lončke, da bom imel to izbornu sredstvo vedno pri roki. (1150 21)

P. Lassy, dne 20. julija 1894. Jos. Knott.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajati in odhajati dani omenjeni so srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani 3 minute naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Budejovice, Plana, Marjane vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipce, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Lince, Bregence, Gurk, Genuva, Faria, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plana, Marjane vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjanih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Faria, Genuva, Gurk, Bregence, Lince, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 15 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjanih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Faria, Genuva, Gurk, Bregence, Lince, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 12. uri 33 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (dr. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 50 min. popoldne v Kamnik.
Ob 9. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (dr. kol.)

Ob 11. uri 15 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 8. uri 30 min. zvečer v Kamnik. (5-50)

Glavna zaloga

pristnih ruskih gumijevih galoš

pri (126-10)

J. S. Benedikt-u v Ljubljani.

Hiša

na Glinceh pri Viču h. št. 14 s vrtem, ki meri kacic 1100 sežnjev se proda iz proste roke. Več se izve pri lastniku hiše F. Ospudru istotam ob nedeljah mej 12. in 3. uro popoldne. (124-4)

Stenografa

za slovensko in nemško stenografijo, eventuelno

pisarja

s hitro in lepo kurentno pisavo, vzprejemem takoj.

Dr. Valentin Krisper,

(236-2)

advokat v Ljubljani.

„The Mutual“

životna zavarovalnica v Novem Yorku.

Čisto vzajemna. Nebenih delničarjev.

Največja varnost. Nedosežno visoki dobitkovni deleži.

Premoženje dne 31. decembra 1893 and . . . 967 milij. frank.

Zavarovalnine znašajo . . . 4159 milij. frank.

Izplačalo se je zavarovancem, odkar posluje društvo . . . 1903 milij. frank. (1400-16)

Specijalno jamstvo za avstrijske zavarovance

1.021,24 krone v 4odstotni zlati renti. depozit anli pri c. kr. ministerski plačilnici.

Natančnejše podatke in informacije daje

glavno ravnateljstvo za Avstrijo:

Wien, I., Lobkowitzplatz 1.

Odklikovan na svetovni razstavi (1331) v Čikagi s svetinjo. (15)

800 hektov

pravega, kot voda čistega slivovica in brinovca (174-8) razpošilja v sodovih franko po 40 kr. liter.

Izvrstna vina, svoj pridelek, po 17 kr. liter.

Jos. Kravagna

vinogradnik in žgalec žganja v Ptaju (Pettau), Štajersko.

Od medicinskih avtoritet priporočevan
uteši kušelj, raztvorja slez, krepičen, neobhodno (1866-13) potreben za rekonvalescente (1860-13)

konjak-sladni izvleček

Dobiva se večinoma v vseh lekarnah.
Glavna zaloga v Ljubljani: Jos. Mayer, lekarnar.

Prvo dolensko-ameriško vino

izvrsten pridelek, iz kleti g. Ignacija Wutscherja, veleposestnika na Brezovici pri št. Jerneju, se toči

v Florijanskih ulicah št. 28
„pri Dolenjcu“.

Za obilen obisk se priporoča

Jera Sitar

(226-2)

gostilničarica.

Vozni listki v Sev. Ameriko

(199-2)

pri

nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Vsak dan odprava z Dunaja.

Pojasnila zastoj.

Pristna Brnska suknena roba

za spomladno in poletno dobo 1895.

Kupon 3-10 met. gld. 4.80 iz dobre
dolga za popolno gld. 6.— iz boljše
obleko (suknja) gld. 7.75 iz fine
hlače, telovnik gld. 9.— iz fine
staue samo gld. 10.50 iz najfineje

pristne
ovčje volne

Kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—, blago za
vrhne suknje, lodei za turiste, črn peruvienne in dosking,
blago za uniforme drž. uradnikov, najfineje gredašano
tkanino itd. razpošilja po tovarniških cenah kot rečna
in solidna najboljše znana zaloga suknenege blaga

SIEGEL-IMHOF v Brnu.

Vzorec zastoj in poštnine prosto! — Janči se za to, da
posiljke popolnoma odgovarjajo vzoru.

Na uvaženje! Savno p. n. občinstvo se zlasti opozarja,
da se blago dobi onogo ceneje, če se premo na-
ročna, nego če se naroča od takih, ki sami isto pri nas
kupi. Trdka Siegel-Imhof v Brnu razpošilja
vse blago po pravih tovarniških cenah, ne da
bi v račun jemala privitne kuovalce jako oškodljivega
sleparskega „krojaškega popusta“. (139-8)

Fran Burger, mizar

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 28

se priporoča č. občinstvu za naročila v izvrševanje najna-
vadnejih in najfinejših

pohištenih in stavbinskih, v mizar-
sko stroko spadajočih del.

Tudi imam v zalogi več pohišta in izdelujem najlepše
lesene strope in stene (lamberte). Delo solidno in
po nizki ceni. Za dela, naročena dovolj zgodaj, tudi jamčim.
Naročila izvršujem ali po predloženih mi ali pa odbranih
lastnih vzorcih po vseh slogih. (220-1)

RUSKÉ KOSMETICKÉ SPECIALITY

„Crème Venus“
Prostředek k zúšlechťení pleti.
Tekutý pudr „Eugénie“
Červené
tekuté ličidlo „Eugénie“
Pudr „Eugénie“
v bílé, růžové a krémové barvě.
Barva vlasů
Kavkazká
essenze na kníry.

V. GRIES
VIDEN
IV. Grosse Neugasse 8

„Crème Venus“, sredstvo za konserviranje
živno kosmetično sredstvo, ki zlasti zabranjuje, da polt ne postane
raskava in se ne avti kakor od m. sčobe, polt postane marveč snežno
bela, ne kažejo se na njej gube in ostane mladostno sveža. „Crème
Venus“ ne odstranjuje neakih madežev, ne odstranjuje neakih
nobil žilav in se more brez kve uporsbiti o vsakem poljubnem
dnevem in letnem času. V interesu občinstva se prosim, da naj se
natanko pazi na gori natisneno varstveno znamko. Cena 2 gld.

Tekoči pudr „Eugénie“ iz mirtovih eve-
tov v svrhu polep-
ševanja barve polti, katera ostane vedno svetlo in mladostna. Po-
daja i obrazu i zatilni, kakor tudi rokam in nočam mehko in mra-
morju slično čisto, odstranjuje vsako raskavost polti in pege vsake
vrste. Cena 2 gld.

Rdeče tekoče ličilo „Eugénie“ popol-
noma
neskudljivo. Daje licem, ustnem in ulesom lepo naravno rožno
bojo, da tudi pri elektrini razsvetljavi izgledajo, kakor bi imeli nar-
avno bojo in se tri dni drž polti. Cena 1 gld. 50 kr.

„Pudr Eugénie“, bel, rož, crème. Prijemlje
se kože popolnoma in se kože popolnoma in ne da bi
se kaj opazilo in daje polti naravno mehko in mladostno svežost.
Cena 1 gld. 20 kr., s čopom 1 gld. 50 kr.

„Trioxogen“, izborna sredstvo za rast lasij, jači
lasice in najsigurneje ubranjuje, da se ne na-
pravi prhaj. Cena 1 gld. 60 kr.

„Nigritine Végétale“ barva za lase
črna in rujava. Lase obdrže bojo 6 celih tednov in je povsem
nemogoče, razločevati to umetno bojo od naravne. Cena 3 gld. 50 kr.

Tekoče kavkazsko mazalo za brke,
pospešuje njih rast in je konservira. Žigalo pri tem nepotrebno. Daje
brkom vsako poljubno obliko. Cena 75 kr.

Jedino zalogo za Kranjsko
ima (1415-10)
FRAN STAMPFEL
v Ljubljani
Kongresni trg „Tonhalle“ Kongresni trg.

Dr. Rose životni balzam

je naš 80 let znano, prebavljanje in slast pospe-
šujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztop-
ljajoče (424-45)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala
50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja
tu dodana, zakonito varovana
varstvena znamka.

Zalogo skoro v vseh lekarnah
Avstro-Ogrske

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izborna, kakor sve-
dočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje
ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in
25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine
je moja tu dodana zako-
nito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Prodajalka

se kaže za prodajalnice s specerijskim blagom in dežel-
nimi pridelki na deželo. — Ponudbe pod „V. G. 140“
na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (208-3)

Čast mi je naznanjati slavnemu p. n. občinstvu,
kakor tudi gg. mizarjem, da otvorim z dnem 8. fe-
bruarjem tukaj

v Ljubljani, na Bregu št. 20

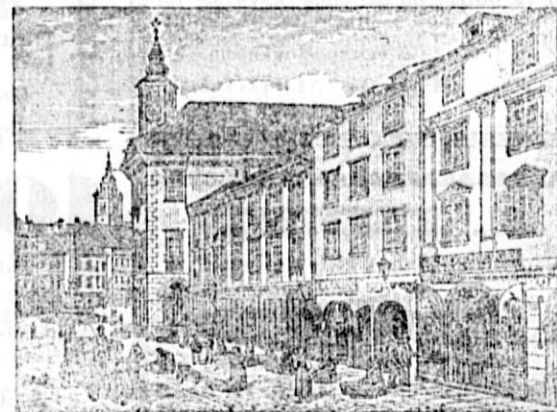
pleskarsko in lakirarsko obrt.

Moje 25letne izkušnje v tej stroki mi omogoč-
ajo izvrševati vsako delo najfineje, najsolidneje, ne
da bi mi se bilo bati konkurence, in po najnižjih
cenah, ker sem pri trdki Eberl, kjer sem delal
skozi 20 let, izvrševal najfineje imitacije vsakovrst-
nega lesa. Z velespoštovanjem (134-10)

Josip Makovec

pleskar in lakirar

na Bregu, Zeisova hiša šte. 20.

Trnkóczy-jev hmeljni sladni čaj

za zdrave kakor za bolnike priporočljiv

kot redilno, krepično, tečno domače sredstvo.

Zavoj z 1/4 kil. vsebine 20 kr., 14 zavojev z
3 1/2 kil. vsebine 2 gld. 25 kr.

Če se vzame 14 zavojčkov, je poštnina razmeroma
najcenejša.

Zdravniško priznanje.

Gosp. pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Vaš hmeljevi sladni čaj osvedočil se je pri
okrevajočih bolnikih zelo dobro, prosim torej, da mi
blagovolite vpsolati še 5 zavojčkov.

Kopelišče Bled (Kranjsko) dne 2. jan. 1888.

Odličnim spoštovanjem

dr. Ferd. Zeissler,

(186-3)

kopeliški zdravnik

Razven tega vsi medicinski-farmaceutični
preparati, specialitete t. t. d. dijetetična
sredstva, homeopatična zdravila, medic-
nična mila, parfumerije t. t. d.

priporočajo in razpečiljajo na vse strani sveta

lekarniške trdke

Ubald pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.

Viktor pl. Trnkóczy, Dunaj, Margarethen.

Dr. Oton pl. Trnkóczy, Dunaj, Landstrasse.

Julij pl. Trnkóczy, Dunaj, Josipovo.

Vendelin pl. Trnkóczy, Gradec, Štajersko.

Pošilja se z obratno pošto.

V ozira vrednih slučajih se drage volje dovoljuje popust od cene.

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. & z. priv.

tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno
svetli ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (3-9)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sor-
tirana, pošiljajo se za poskušajo poštnine prosto po
1 gld. 80 kr. na vsako poštno postajo.

Marija-celjske kapljice za želodec

prilježne v lekarni „k ange-
lju varuhu“

C. Brady v Kroměřížu (Morava)

staroizkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije
želodca in ga krepi, če je prebava motena.

Pristno le z pravim natisneno varstveno znamko in
podpisom. (1436-11)

Cena steklenici 40 kr., veliki steklenici 70 kr.

Navedeni so tudi sestavni deli.

Marijaceljske kapljice za želodec dobivajo se
pristno v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Mar-
detschlager; v Postojani: lekarna Fr. Baccarich;
v Škofji Loki: lekarna Karol Fabiani; v Radov-
ljici: lekarna Aleksander Roblek; v Rudolfovem:
lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Bergmann; v Peuer-
bachu: lekarna pl. Payer; v Kamniku: lekarna
J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan Blazek; v
Ribnici: lekarna Jos. Ančik.

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priloga

J. Soklič.

Gledališke ulice št. 6.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreže točno trdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

Zaloga (95)

manufakturnega blaga

Hugon

Ljubljana

Pred škofijo št. 2.

Kavarna Malloth

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ferdo Malloth,

kavarnar.

HOTEL LLOYD

Ljubljana (182)

Sv. Petra cesta št. 9.

V središču mesta, blizu južnega kolodvora, poštnega in brzojavnega urada.

Izborna, cenena restavracija. 20 elegantno urejenih sob.

Ukusna jedila, pristni dolenski oviček. — Salon za veselice. — Poleti lep senčnat vrt. — (G. trgovskim potnikom dovoljujejo se znižane cene.

Omnibus k vsakemu vlaku. **Karol Počivaunik, hotelir.**

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani,

Šelenburgove ulice št. 6 (98)

priporoča svojo veliko zalogo orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovo. Specialitete v ekspresnih puškah in pištolicah, ki jih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (99)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

10 gld. samo stane pri meni fin modroc na pere-ih (Feder-matratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najbližji znanih modrocev z onimi, kot jih n. pr. tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Zimnice od 1 do 30 gld.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška dela po najnižji ceni.

Tapetniška kupčija OBREZA

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 1.

Josip Reich (101)

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priporoča čest. občinstvu dobro urejeno **kemično spiralnico**

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Pregrinjala vsprejmo se za pranje in črni v pobarvanje. V barvarji vsprejma se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah.

Ustanovljeno **J. J. NAGLAS** leta 1847.

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga najednostavnega in najfinejšega lesenega in oblaženega pohištva, zrcal, strugarskega in pozlatareškega blaga, pohištvene robe, zavese, odeje, preprog, zastiral na valjeih, polkov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blaginice. (102)

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznana izvrstna jedi in pijače in skupno obedovanje.

F. Ferlinc, restavratör.

IVAN JAX

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki (104)

zastonj in poštino prosto.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža **Fraza Toni**

kovaško obrt

katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem (105)

Ivanka Toni

v Vodmatu št. 4.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost. (106)

Glavni zas. p. Bartholi-jevega originalnega karbolinskega. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3

priporočata p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (107)

apno

iz kopanega kamnja (apnenika), izvrstno izžgano, ima vedno na prodaj in v vsaki množini po običajnih cenah

Andrej Mauer

posest. apnenice v Zagorji pri Savi.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 24, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo (110)

izvrstnih jermenov za stroje po najnižjih cenah, ravno tako jermena za šivati in vezati. Na pismena vprašanja se takoj odgovarja.

Mehanik Ivan Škerl

(111)

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vseh v njegovo stroko spadajočih del in popravkov, kakor šivalnih strojev, velocipedov, t. d. po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinilnica.

Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev za lesoreznilce in žage. (112)

Pravzame celo naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Maksimilijan Patat-ova naslednika F. Merala & Boneš (113)

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32, ali pa sv. Petra nasip št. 27

priporočata se p. n. občinstvu za ženske in moške obleke, razparane in cele, iste se lepo očedijo; vzprejemata vsakovrstna pregrinjala, svilnate robe in trakove za pranje in pobarvanje, kakor tudi svilnato, bombažno in mešano blago vseh barv. Obleka se čisti, pere in barva hitro, dobro in po nizki ceni.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniskega piva.

Priznana izvrstna restavracija z veliko dvorano za koncerte itd. in lepim vrtom. (114)

== Kegljšče je na razpolago. ==

Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Prej **J. Zor Alojzij Erjavec** J. Zor (115)

čevljarški mojster

v Ljubljani, Čevljarske ulice št. 3

priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vseh v njegovo stroko spadajočih del in popravkov, kakor šivalnih strojev, velocipedov, t. d. po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Zajamčeno pristni kranjski brinjevec

liter po gld. 1-20 in

medenovec

liter po gld. 1.—, ki ga priporočajo zdravniki, pri

Oroslav Dolencu

trgovina z voščeno in medom

Ljubljana, Gledališke ulice 10.

J. Kunčič

priporoča p. n. občinstvu svojo izdelovalnico soda-vode

Ljubljana, Sv. Petra cesta 5

(„Pri avstrijskem cesarju“)

z opomojo, da rabi vodo iz mestnega vodovoda, a v svoji filijali v Lescan

rabi vodo iz tekočega studenca nad cesto proti Bledu. (117)

Zunanja naročila izvrše se točno.

Anton Presker

v Ljubljani

na Sv. Petra cesti števil. 16

priporoča svojo veliko zalogo gotovih oblek za gospode in dečke, joplo za gospe, plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (118)

M. KUNC

krojaško obrtovanje

Gospodske ulice št. 7 v Ljubljani

priporoča svoje izborne izdelke civilnih in uniformskih oblačil po meri. Bogata izber dobrega modnega blaga je vedno v zalogi; vzprejemajo se pa tudi naročila s pridelanim blagom. Fini in pravilni kroj, izborna delo in ceno postrežbo jamči obče znana zmožnost in solidnost trdke. (119)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg števil. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev. (120)

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji, kakor slamoreznilce, mlatilnice i. t. d.

Ceniki zastonj in poštino prosto.

Fotografična povjemnica

J. ARMIČ

Ljubljana (121)

Marije Terezije cesta št. 5.

Za vsako mizo! Za vsako kuhinjo!

Vsaka juha postane hipoma izredno dobra in močna, če se jej pridene

MAGGI'JEVA ZABELA ZA JUHE

v steklenicah po 45 krajcarjev in više v vseh specerijskih in delikatesnih trgovinah.

HORS CONCOURS na svetovni razstavi v PARIZU 1889.

Dobiva se v Ljubljani pri: A. Stacul-u, Petru Lassnik-u, Rudolfu Kirbisich-u, J. Buzzolini-ju, Karolu C. Holzer-ju in v G. Piccoli-jevi lekarni.

(223)

Usnjeni zavorni toplji

(Leder-Bremsklötze) patentovani v vseh državah

Prekašajo vse do sedaj znane zavorne toplje zaradi tega, ker funkcionirajo brez najmanjšega hrupa in sigurno, ker so mnogo trpežnejši, ker se obroči koles manj poškodujejo in ker so mnogo cenejši. Od vojaških in drugih oblasti kot izvršni priznani in vpeljani. Zastopstva in samozaložbe se oddajo. — Prospekti zastonj. — Proizvoditelj: **H. Köhler, Vratislava (Breslau), Parkstrasse 23.** (235—1)

V Ljubljani, na Rimski cesti št. 20
se zaradi opustitve hleva prodaja (187-3)

5 mladih krav

izvrstnih mlekaric belanske pasme. Prodaja se tudi
slamorenica z dvema nožema.

Gostilna se odda

v kraju, ki ga obdajajo tovarne in rudniki, dobro situirana, s prostornimi gostilniškimi prostori in stanovišči, z lepimi prostori, prikladnimi za vsako trgovino ali obrt, dalje s celo skoro novo opravo za prodajalnico z mešanim blagom, ki je na prodaj.

Več v posredovalni službi G. Flux, na Bregu št. 6. (238)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (1180—40)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije. — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarkega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Odda se takoj v najem

hiša

stoječa nasproti farne cerkve, s prodajalnico specerijskega blaga in s krmo vred. (207—3)
Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Pri poštnem uradu na Dovjem vzprejme se
pošten sluga

čez 18 let star. Prednost imajo dosluženi vojaki ali oni, kateri so že pri kakem poštnem uradu služili.
Pri istem uradu vzprejme se tudi s 1. aprilom za 3 mesece v pomoč slovenščine zmožna

poštna odpraviteljica.

Ponudbe naj se pošiljajo z naslovom: **Karol Huth,** c. kr. poštar na Dovjem, Gorenjsko. (241)

Za

(230—1)

vence in trakove

zadostuje pri brzojavnih naročbah naslov:

Benedikt, Ljubljana.

V lekarni EDE TOMAJA

v Zagrebu, v Ilici števil. 12

dobivajo se razun vseh ostalih zdravil nekateri jako preskušeni in koristni, posebnega priporočila vredni lekovi:

Mazilo proti kostobolu ali protinu, kalamju in trganju v kostih, otrpnosti ali grču v žilah, bolečinah v bokovih in v križu, trdnici, prebujanju, vsakovrstnim ozeblinam. Cena 80 kr.

Sladka voda za kašelj ali kreh in za prsi, s katero se zdravi kašelj, prehlajenje ali katari v prsih, plućih, težko dihanje, hripavost v grlu, naduha. Cena 80 kr.

Pojašeni železoviti sirup deluje proti slabosti, bledosti, škrtuloznosti, zabuhlosti, otročji pohabljenosti, ženskim boleznim, slabokrvnosti, onemoglosti. Cena steklenici 1 gld.

Pojašene švedske kaplje ali švedska življenjska tinktura (Lebensessenz). S tem slovečim sredstvom se očisti kri in vlatenica, popravi in krepči želodec in ublažuje glavobol, olajša tesnobo, odpravi napetost ali vetrovi, odklanja bol v žilici, grču v želodcu, zlatenico, mrzlica in zavijanje ali grizenje v trebuhu. Kdor pije redno to toli koristno učinkujočo švedsko tinkturo, si ohrani zdravje, telesne moči in pride v okom raznim boleznim. Cena steklenici z navodilo 50 kr.

Vsakemu gospodarju prav toplo priporočam prašek za živino, za konjski kehl in kašelj, za vole, krave in svinje, za lagano očiščenje, krepljenje želodca in prebave, kadar živina noče jesti, pa kadar se napuhujejo. Krave dajo potem več in boljše mleka, konji postanejo čili in močnejši. Cena jednemu zavojčku 45 kr.

Švajcarske pilne, najsigurnejše sredstvo za čiščenje in snavljanje želodca in črev, proti zaprtju, kadar kri udari v glavo in v prsi, proti tromosti ali težini. Cena škatlici 70 kr.

Mazilo za živino, zlasti za konje in voli proti boli na kosteh, usločenim, napetim žilam, otrplosti in ozeblinam, po težkem naporu, za krepljenje žil in živcev. Steklenica 80 kr.

Finii parfumi, dobro dišeče vode, razne pomade, boje za barvanje lasij, da se s'vi lasje ž njo črno pobarvajo, fina mila; prašek za gospe, sredstva za polepševanje, prašek za čiščenje zob, paste za zobe, da postanejo beli. Po 80 kr.

Gobe za umivanje, krtalce za zobe.

Razne stvari iz kaučuka, obvezila za rane, pasove, kirurške stvari.
Ruski čaj, fini Jamaika-rum, Malaga-vino, francoski konjak.

Zaloga mineralnih vod. (135-4)

Vse po časnikih oglašene medicinske specialitete.
Kdor naročuje za 4 gld., mu pošljemo poštne prosto.

Antiseptična voda za usta in zobe, ohranijo se zobje ter se ne pokvari, ubranjuje in ublažuje zobobol, učvrsti meso okoli zobov, osvežujejo usta, odstranjuje neugoden duh. Steklenica 60 kr.

Fina smrekova esenca (Fichten-nadel-Essenz) za čiščenje in razkuževanje zraka v sobah, za dihanje in za take, ki so bolni na pljučih. Po 50 kr.

Tekočina proti izpadanju lasij učvrščuje in ohranjuje lasišče, odstranjuje prhot in pospešuje rast lasij. Steklenica 50 kr.

Mast proti lišaju, krastam, mlečnemu škorpju, osipam. Lonček 50 kr.

Antisutin. Prati proti potenju in otiskam. Škatlica 50 kr.

Tinktura za kurja očesa, izborna sredstvo. Cena 50 kr.

Dr. Spitzerja pomada za lice proti solnčnim pegam, madežem, raznim marogam, odstranjuje čezmerno rdečico lica ali nosa, hrapavost, osipe na licu; proizvaja gladkost, nežnost, belost in finost obraza in rok. Cena večjemu loncu 1 gld. Sem spada tudi borak-sovo milo po 40 kr. komad.

Puder Englantine, najboljšo sredstvo za polepševanje in pomlajevanje lica in povsem neškodljivo ter prijetnega duha. Odlikovan na Pariški razstavi s počastno diplomom. Dobiva se v beli, rdečkasti in rumenkasti boji. Cena škatlici 1 gld.

Blagovonjav šprit za zobe kaditi. Nekoliko kapljic širi po sobi preugodno vonjavo. Steklenica 30 kr.

Otrov ali strup za stenice in bolhe. Steklenica 50 kr.

Antifebrile od Rodinisa proti mrzlici. Manjša steklenica 70 kr.

Prodaja posestev.

Proda se iz proste roke več posestev, in sicer:

hiša in zemljišče v Ribnici,

hiša na glavnem trgu v Sodražici

prikladna za trgovino, dalje

posestvo v Žimaricah

in sicer ali celotno ali pa posamične parcele in slednjič

posestvo v Podklanci (Mlaka)

istotako ali celotno ali pa posamične parcele. Tudi se odda v najem

jako prostorna prodajalnica

na najlepšem prostoru v Sodražici.

Več se izve pri lastniku g. **J. Fajdigi,** trgovcu in posestniku v Sodražici. (219—2)

Št. 469.

Oklico.

VII. 1895.

18

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski Gori daje na znanje, da se bode vršila

dné 20. marca 1895. leta

dopoludne od 10—12. ure in ako bode potreba tudi popoldne od 2—6. ure pri tem sodišču

prostovoljna dražba v zapuščino Antona Omana spadajočih posestev

in sicer vlož. št. 55, 143, 192, 196, 209, 211, 218, 223 in 262 katastralne občine Podkoren, sodno cenjenih na 495 gld., 365 gld., 150 gld., 400 gld., 355 gld., 125 gld., 62 gld., 315 gld. in 300 gld. s pristavkom, da se bodejo ta posestva oddala le za ali nad cenilno vrednost.

Zemljeknjižni izveček, cenilnik in dražbeni pogoji so tusodno na vpogled. Na teh posestvih zavarovanim upnikom ostane njih zastavna pravica, brez ozira na skupilo neprikrajšana.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski Gori

dné 18. februarja 1895.

(234—1)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upl-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v leka-nah.

L. Schwenk-a lekarna

(139) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno z-amko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani:

Jos. Mayr, J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Brubacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfen-bergu A. Huth; v Kra-nju K. Savnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju K. Gela.

V Zvezdi **Marija Drenik** V Zvezdi

v hiši „Matice Slovenske“.

Bogata zaloga najfinejših kravat, zavratnikov, srajc za gospode, nogovic, robcev,

v katere se črke najhitreje zaznamujejo, (745-18)

po zelo nizki ceni.

I. najstarejša posredovalnica služeb v Ljubljani
G. Flux, Breg št. 6 (239)
 išče nujno: več priprostitih in boljših kuharic in hišni (tudi k 2-3 osebam) za tu in drugod, jako dobre, trajne službe, 7-15 gld. plače.

Oljni ekstrakt za uho
 od c. in kr. sekund. zdravnika dr. Šipek-a. Ta ekstrakt priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let avtoritete, ker odpravi vsako prirojeno gluhost, uklanja takoj slab posluš, ušesni tok in vsako ušesno bolezen; dobiva se proti dopušljatvi gld. 1.70 v vsej Avstro-Ogerski frankovano po pošti iz lekarn: glavna zaloga v lekarni „pri sv. Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni g. Ant. Köglja in v mestni lekarni v Zagrebu; nadalje pri Zanetti-ju v Trstu; Jožefu Christofletti-ju v Gorici; na Dunaji: pri c. in kr. vojni poljski lekarni F. Pleban-a na Stefanovem trgu št. 8 — Pristno blago se dobiva samo v steklenicah z utisnjenim napisom: c. in kr. sekund. zdravnik dr. Šipek na Dunaji. (1412-10)

Spoštovani gg. krčmarji!
 Kdor hoče
finega vina
 liter po 17-20 kr. kupovati, obrne naj se do
Frana Gregorka na Sušaku pri Raki.
 Blago se pošilja le s povzetjem in na zahtevanje se poprej pošiljajo tudi vzorci. (188-6)

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!
 Uporablja se pri
 osloveskem kašlju, infuenci, boleznih na vratu, prsih in pri otroških boleznih
konjakov sladni izvleček.
 Neobhodno potreben za rekonvalescente.
 Dobiva se v vseh boljših lekarnah, drogerijah.
 Tvernica (1302-31)
 konjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Izgubilo se je operno kukalo
 na Sokolovi maskaradi na galeriji ali v garderobi. — Kdor je našel, je prošel, naj je odda proti nagradi v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (237-2)

Izgubil se je 8 mesecev star
lovski pes
 srednje velikosti, kratke, rumenkaste ali sivične dlake, z znamko št. 50. — Kdor bi ga našel, je naprošen, oddati ga pri gosp. L. Blumauer-ju v Ljubljani, na Krakovskem nasipu, kjer prejme tudi nagrado. (240-1)

Pri c. kr. poštnem uradu na deželi
 se takoj vzprejme izkušena
poštna odpraviteljica.
 Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (229-2)

Vabilo
 k
rednemu občnemu zboru
 „Kmetске posojilnice na Vrhniki“
 kateri bode
 v petek, dne 15. marca 1895. l. ob 3. uri popoldne
 v društveni pisarni.

- Dnevni red:
- 1.) Poročilo ravnateljstva.
 - 2.) Poročilo nadzorstva.
 - 3.) Sklepanje o porabi čistega dobička.
 - 4.) Volitev ravnateljstva in nadzorstva.
 - 5.) Posebni predlogi.

Ravnateljstvo.
 (232)

Na Vrhniki, dne 28. februarja 1895.

Imetek.		Bilanca.		Dolgov.		
		gld.	kr.		gld.	kr.
1	Gotovina 31. decembra 1894.	13150	17	1	77 zadružnih deležev à 100 gld.	7700 —
2	Inventar	530	—	2	Hranilne vloge 1295 vložnikom	374246 93
3	Posojila 954 strankam	331592	10	3	Predplačane obresti od posojil	619 66
5	Hranilne vloge pri denarnih zavodih	38112	78	4	Obresti od zadružnih deležev za l. 1894	346 50
6	Naloženo pri poštini hranilnici	101	99	5	Dolžni ekspenz. stroški	7 61
7	Zaostali eksekut. stroški	220	28	6	Rezervni zaklad	22095 51
8	Rezervni zaklad naložen v hranilnicah	22095	23	7	Čisti dobiček za leto 1894	3441 15
		408457	36			408457 36

Št. 5757. **Razglas.** (242-1)

V zmislu §. 15. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887. l., šte. 22. dež. zak.), se javno naznanja, da so

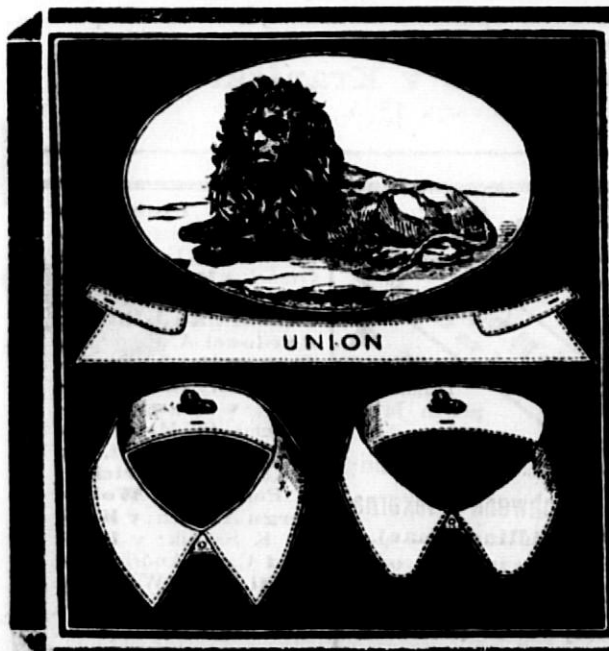
imeniki volilnih upravičencev za letošnje dopolnilne volitve v občinski svet

sestavljani in da se smejo od danes naprej skozi 14 dni tukaj pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženi ugovori bo razsojal občinski svet.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
 dne 1. marca 1895.

Pozor, gasilna društva!
Cenik
 za novo izdelane
 distinkcije, embleme, dragone i. t. d.
 zahteva naj se pri (231-1)
J. S. Benediktu v Ljubljani.

M. JOSS & LÖWENSTEIN
 tvornica perila, Praga, VII.

opozarjata kupujoče p. n. občinstvo na to, da naj zahteva pri kupovanju ovratnikov za srajce, manšet in srajc vselej le zakonito zaščiteni znamko (lev). Naše perilo se dobiva le v najboljših trgovinah modne robe za gospode in v trgovinah s platnom tu- in inozemstva in se pri nas ne prodaja na drobno.

Ob enem priporočava naše najnovejše

patentovane ovratnike za srajce

ki imajo tolike prednosti v sebi, da vse osebe, zlasti gospodje, ki so zelo debeli, ne bodo nosili drugih ovratnikov, čim poskusijo enkrat ta naš proizvod. (90-3)

Patentovani ovratnik

se prilega vsaki srajci, tudi ko bi ista ne bila narejena po meri, se lahko ugleda, obdržuje vedno svojo prvotno obliko in je vsled svoje gladke površine mnogo trpežnej, nego vsi drugi ovratniki.

C. kr. avstr. patent št. 66.666.
 Kralj. ogerski patent št. 1709.

Angleški patent št. 19.700.
 R. E. G. M. Nr. 19.352.